

ADVENT SZEMLÉ

2023. FEBRUÁR: A PLETYKA + VISSZA AZ OLTÁRHOZ!
+ ÁLLANDÓ KÜLDETÉSBEN + 360 FOKOS LÁTÁSMÓD
+ A SZENT PÉTER-BAZILIKA + AZ AJTÓ ELŐTT ÁLLÓ
KRISZTUS + OMEGA (II) + ÁLDOTT UTAZÁST 2023-BAN!

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

Agencia Adventistă pentru
Dezvoltare, Refacere și Ajutor

B-dul Pache Protopopescu 85
Sector 2, București 021415
România

Tel: 0040(21) - 252.51.17
Fax: 0040(21) - 252.86.90
E-mail: secretariat@adra.ro
www.adra.ro

ADRA ROMÂNIA – „IGAZSÁG. EGYÜTTÉRZÉS. SZERETET”

ADVENT SZEMLE

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

„A hetednapi adventisták – bevezetés egy protestáns közösség ethoszába” c. könyv (román nyelven) röviden és közérthető módon bemutatja a Hetednapi Adventista Egyház Biblián alapuló teológiáját, társadalmi és lelki szerepvállalását, a romániai adventizmus történetét, valamint a globális adventista kezdeményezéseket és azok rendkívüli eredményeit a jótékonyság és az oktatás területén.

NAGYSZERŰ KÖNYV A MISSZIÓ SZEMPONTJÁBÓL! RENDELD MEG TE IS!

• Kedvezményes ár: 4,5 lej (az Egyházterületeknél leadott rendelések esetén).

2023. FEBRUÁR. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pirlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Eugen Chirilianu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szöcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40
ISSN 1842 - 3361

A PLETYKA

Egy nap megkérdezték Arisztotelésztől: „Mondd csak, téged egy cseppet sem zavar, hogy mindenfélét beszélnek a hátad mögött?” A filozófus megvonta a vállát, és ezt felelte: „Ha nem vagyok ott, tőlem meg is verhetnek!”

Egyesek könnyen feldolgozzák, hogy mások pletykálnak róluk, míg másoknak komoly gondot jelent ez. Nem szívesen beszélünk a pletykáról, megtörténhet, hogy nem sokat olvastunk és kutattunk erről a jelenségről, illetve ennek eredetéről és fejlődéséről. Nagyon kevés ember mentes a pletyka kísértő nyomása és bűne alól.

Pletykálni azt jelenti, hogy valakinek személyes, bizalmas magánügyeit felelőtlenül kitegetni, elferdíteni, az illető háta mögött alattomban tárgyalni, társadalmi tekintetben rossz hírbe hozni.

A pletyka nem tiszteli a személyt, s legtöbb esetben a valóságot sem. Megnyomorít másokat anélkül, hogy megölné őket, összetörhet szíveket és emberi életeket, barátságokat és kapcsolatokat tehet tönkre. A legtöbb esetben rosszindulatból ered, s az életkor előrehaladtával a pletykáló személy régiséget szerez a „szakmában”.

Minél többet pletykálnak valamiről, valakiről, annál többen fogják elhinni a rosszindulatú híreszteléseket. Sajnálatos módon a társadalom minden szintjén virágzik, s az áldozatai legtöbb esetben tehetetlenek. Sokszor lehetetlen a nyomára bukkanni, és gyakran tapasztaljuk, hogy minél jobban próbálkozunk a felderítésén, annál megfoghatatlanabb lesz.

Sok embernek a hírnevét tette tönkre, s még ha az idő elteltével be is bizonyosodott, hogy a pletykának semmi alapja nem volt, az illető hírnevén mégis csorba esett. A pletyka kormányokat döntött meg, házasságokat, gyülekezeteket, bizottságokat tett tönkre, pályafutásoknak vetett véget, sok szív-fájdalmat és álmatlan éjszakákat okozott.

Megtörténhet, hogy szubjektív a megközelítem, de a pletyka több embert pusztított el, több hírnevet rontott meg, több barátságot szakított meg, és több gyülekezetet bomlasztott szét, mint bármely más bűn, amiről tudomásom van, és komolyan kell kezelni, annak ellenére, hogy a Gyülekezeti kézikönyvben nem jelenik meg fegyelmezési tételként. A Brit Tudományos Akadémia folyóiratában a szakemberek a következőket állítják: „A pletyka még akkor is erős befolyással bír, ha a résztvevők egyaránt hozzáférhetnek az eredeti információkhoz és az ugyanazokkal az információkkal kapcsolatos pletykához. Nyilvánvaló, hogy a pletykának nagy a manipulációs képessége”.

A beszéd: áldás vagy átok?

Egyedi lények vagyunk, akik rendelkeznek a beszéd képességével, ami egy olyan különleges áldás, amivel Isten csak az angyalokat és az embereket ruházta fel. Beszéddel tartjuk a kapcsolatot a külvilággal hangok és hangeffektusok formájában, önmagunkat kommunikáljuk, önmagunkból közlünk, garantálva a tárgyszerűséget. Belsőnk és beszédünk összhangja feladatként, hivatásként és kötelességként áll előttünk: „Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj” (Máté 12:34). Beszédünk elárulja, hogy mi vagy Ki lakik bennünk, és ez mások áldására vagy átkára válhat, embereket mentünk vagy botránkoztatunk meg általa. „A beszéd ránk bízott talentum, amit embertársaink segítségére, bátorítására és erősítésére kell használnunk.”¹ A Példabeszédek könyve azt mondja, hogy mind az élet, mind a halál a nyelv hatalmában van. Amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi.²

A beszédnek ereje van, és minden beszédet a tartalma és a mögötte rejlő szándék, motiváció minősít. A hamis, haszontalan vagy elferdített beszédnek

TARTALOM

3 Vezércikk

Balla Loránd
A pletyka

6 Az egyház életéből

Dwain Esmond
Vissza az oltárhoz!

16 ADRA

ADRA
Állandó küldetésben

18 Elmélkedés

Mugurel Asaftei
360 fokos látásmód

20 A kereszténység története

Dr. Benoni Corneliu Lupu
A Szent Péter-bazilika

22 Elmélkedés

Füstös Endre
Az ajtó előtt álló Krisztus

24 Infó

Szász Ernő
Erdélyi magyar adventista
lelkészek továbbképzése

26 Teológia

Florin Lăiu
Omega (II)

30 Az elnök oldala

Aurel Neațu
Áldott utazást 2023-ban!

31 Gyermekek oldala

Alina Chirileanu
Találd ki a nevét!

különleges jelentősége lesz majd az ítéletkor. „Ha jó a fa, jó a gyümölcse is, ha rossz a fa, rossz a gyümölcse is. Mert gyümölcseről lehet megismerni a fát. Viperák fajzata! Hogyan szólhatnátok jót gonosz létekre? Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. A jó ember jó kincsből hoz elő jót, a gonosz ember gonosz kincsből hoz elő gonoszt. De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján: mert szavaid alapján mentenek fel, és szavaid alapján marasztalnak el téged.”³

Minden haszontalan szóról, amit kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján. Istenünk a beszédben csodálatos ajándékot adott nekünk, és Ő olyan szavakat helyez gyermekei ajkára, ami az emberek bátorítására, erősítésére szolgál. Sátán tudja ezt, és megpróbálja ellensúlyozni. Ezért beszédünket trágársággal, sértésekkel, hazugsággal, negatívizmussal, panaszkodással, romboló kritikával és pletykával igyekszik megfertőzni. Sátán fegyverei közül a pletyka különösen káros, „mert minden esetben beavatkozik a másik személy privát szférájába, ítéletet, negatív tartalmat közvetít.”⁴

A pletyka vonzereje

„A kommunikációkutatók szerint beszélgetéseink 66%-át teszi ki a pletyka, és mi alig tudunk róla valamit.”⁵ Ezek a beszélgetések legtöbbször így kezdődnek: „Nem fogod elhinni, ezen most lehidalsz, senkinek ne add tovább, ezt csak neked mondom el!” Aki ezt hallja, valószínűleg elhiszi, és kikerekedik a szeme, felhúzza a szemöldökét, megdöbbentve érzi magát a beavatásért – majd egészen biztosan továbbadja.⁶ A társadalom rohamosan változik, de a pletyka adaptív, és alkalmazkodik a posztmodern emberi rendszerekhez és szokásokhoz. Az emberi történelem háborúit, katasztrófáit, felfedezéseit, járványait mind túlélte a pletyka. Gyorsabban terjed, mint bármilyen vírus, és minél több embert érdekel a „titok”, annál jobban terjed.

„A pletyka vonatkozásában a hatalom, a pénz és a szex érdeklő legjobban az embereket.”⁷ Az említett három terület mindig vonzónak bizonyul mind a pletykálkodó, mind a pletykát hallgató számára, továbbbítónak és befogadónak egyaránt. A pletyka témájában fontos szerepet kapnak a közeli barátok és ismerősök, a vezető egyéniségek, politikusok és egyházi elöljárók, s a legrosszabb az egészben, hogy gyorsan és könnyen elhiszik. Sok bűnt nagyon könnyen bevallunk, de a pletykát csak nagyon nehezen ismerjük be, legtöbbször takargatjuk, mentegetjük, fedezgetjük a nyomait.

A Példabeszédek könyve figyelmeztet bennünket a pletyka halálos vonzerejére, valamint végzetes hatásaira. „A susárlónak beszédei hízelkedők; és azok a szív belsejét áthatják.”⁸ A pletyka vonzó, mint egy finom falat, amit nagyon szeretnénk megkóstolni. A pletyka olyan egyeseknek, mint az őszibarack tejszínhabbal, mint a finom lazac, mint a bőven megterített svédasztal a sivatag közepén. Nem tudnak betelni vele. Ezért olyan népszerűek

a közösségi média pletyka-jellegű bejegyzései és az újságosok bulvárlapjai, mert részben hízelkedők, és a megtéretlen szívben nagyon jól érzik magukat.

A Példabeszédek könyve a pletyka romboló hatásaira is figyelmeztet. Amikor pletykát hallgatunk, az a „legbelső részeinkbe” jut el. A pletyka a szívünkbe, lelkünkbe és elménkbe mélyesztli a fogát, és gyorsan terjedő rákként ront meg, tesz tönkre bennünket.

A pletyka bibliai jelentése és eredete

A Róma 1:29-ben található görög „psithurisztesz” szó szerinti jelentése „suttogó” (pletykálkodó). A kifejezés olyan személyre utal, aki a hátad mögött beszél rólad az a szándékkal, hogy ártson neked, bántson téged. Egyszerűen fogalmazva, a „pletyka” a jelen nem lévő emberekről szól. Azok a személyek, akik ezt gyakorolják, még nem szívlelték meg Jézus tanítását – „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát.”⁹ –, vagy pedig szántsándékkal figyelmen kívül hagyják a Mester figyelmeztető tanácsát.

A pletyka Sátán egyik hatékony fegyvere; Sátán áll minden pletyka mögött, akár közvetlenül, akár közvetve. Amikor pletykákat hallgatunk vagy terjesztünk, az ördögnek adunk támpontot az életünkben. A régi közmondás szerint a pletyka az ördög postása. „A pletyka és a híresztelés lelkülete Sátán különleges eszköze az egyenetlenség és viszály elhíntésére, barátok szétválasztására, hogy megrendítse sokak hitét álláspontunk igazságában.”¹⁰

Nem lehet azonban minden pletykáért az ördögöt okolni. Vannak pletykák, amelyek a szívünkben lévő gonoszságból erednek. Lukács 6:45-ben ezt mondja nekünk Jézus: „A jó ember az ő szívének jó kincsből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincsből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.” Sok esetben tehát a pletyka a gonoszsággal teli szívből származik. Ha megengedjük, hogy bűnös természetünk irányítsa szívünket, a gonosz eltölti lelkünket, és a szánk is gonoszt szól. „A pletyka szoros szövetségese a burkolt célzás, a homályos utalás, amivel a tisztátalan szívű ember igyekszik elhinteni a gonoszt, amit nem mer nyíltan kifejezni. A fiataloknak tanítsuk meg, hogy úgy őrizzék meg az ilyen szokásoktól, mint a leprától.”¹¹ A pletykálkodókat motiválhatja irigység, féltékenység és büszkeség. A pletykálkodók indítéka lehet még az is, hogy általánosan elégedetlenek a sorsukkal, vagy személyes csődjük következménye miatt szenvednek, vagy valamilyen veszteség fenyegeti őket.

A pletyka forrása Sátán, de az embernek is megvan benne a maga része. Pál apostol 1Timótheus 5:13-ban a pletyka harmadik forrásáról beszél, ami nem más, mint az ember tétlensége: „Egyszersmind pedig dologkerülők lévén, megtanulják a házról-házra való járogatást; sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, amiket nem kellene.”

Azok az emberek, akiknek túl sok a szabad idejük, gyakran pletykával töltik azt be. A tétlen kezek az ördög műhelye. „Megmutatták nekem, hogy a tétlenség sok bűnt okozott. A tevékeny kezeknek és elméknek nincs idejük arra, hogy az ellenség sugallta kísértésekre hallgassanak, a tétlen kezek és a tétlen agy viszont készen áll arra, hogy átengedje Sátánnak az irányítást. A helytelen dolgokkal elfoglalt elme hiábavaló, helytelen dolgoknál időz, ezért a szülőknek kötelességük megtanítaniuk a gyermekeiknek, hogy a tétlenség bűn!”¹²

A pletyka ellenszerei

Elsősorban vigyázzunk a nyelvünkre, mert „aki vigyáz a szájára és a nyelvére, életét őrzi meg a nyomorúságtól” (Péld 21:23). Tartsuk távol magunkat a pletykálkodás bűnétől, mert Jakab apostol szerint nagy hatalma van a beszédnek: „Ímé a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtatnak, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordíthatnak, ahová a kormányos szándéka akarja. Ezenképpen a nyelv is kicsiny tag, és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt! A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba boríttatván a gyehennától” (Jak 3:4–6). A nyelv féken tartásához kevés az önfegyelem. Mi akkor a megoldás? Forduljunk Istenhez a szükséges erőért, és naponta így imádkozzunk: „Tiszta szívet teremts bennem, óh Isten!”¹³ „Uram, tégy zárat a számra, őrizd ajkaim nyílását!”¹⁴

Másodsorban ne hallgass a pletykákra, és kerüld a pletykálkodók társaságát. Példabeszédek 20. fejezetének 19. verse ezt mondja nekünk: „A pletykálkodó elárulja a titkot, tehát ne barátkozz a fecsegő szájúval!” Ne hallgass a pletykákra, és ne barátkozz a pletykálkodókkal! Isten Igéje azt mondja, hogy kerüld a pletykálkodót. Amikor valaki pletykálni kezd valakit, mondd meg neki nyíltan: nem akarok pletykát hallani! A pletykálókat rendre kell utasítani. Szembesítenünk kell az embereket a helyes ténnyel és a megfelelő szellemmel. Efézus 4:15 „az igazságot követve szeretetben” életszemléletet tanácsolja.

Harmadsorban szeresd jobban a barátaidat, mint a pletykát. „A gonosz ember viszályt szít, a pletykálkodó pedig elválasztja a barátokat is” (Példabeszédek 16:28). A pletyka néhány másodperc alatt tönkre tehet egy barátságot, amelynek felépítése évekig tartott. Gyakran a pletyka terjesztői okozzák a bajokat. Elsuttogott célzásai megmérgezik a gyanútlanok gondolkodását, és éket vernek még a legmeghittebb barátok közé is. Sokan segítik a rombolásban a bajkeverőket, akik nyitott füllel és gonosz szívvel lesik a híreket: „Mondd csak el... mi majd továbbadjuk.” Krisztus követői között nem kellene megtűrnünk ezt a bűnt.

„Egyetlen keresztény szülő se tűrje meg a pletyka elismétlését, vagy az egyház tagjait befeketítő megjegyzéseket a családi körben!” (*Bizonyságtételek*, 5. köt., 241. o.). Volt

egy ismert prédikátor, akihez ha valaki odament, hogy friss szóbeszédet meséljen el neki valakiről, elővett egy fekete noteszt, és azt mondta a pletykálkodónak, hogy mindent gondosan fel fog jegyezni, az információt közlővel aláírta, utána pedig eljuttatja ahhoz a személyhez, akiről a pletyka szól. Azt mondják, hogy noha ez a prédikátor százszor is kinyitotta ezt a fekete noteszt, egyetlen egyszer sem kellett írnia bele semmit.

Negyedsorban „két ember közt a legrövidebb út az egyenes beszéd”.¹⁵ Ha egyenesen, nyíltan, tiszta és szeretetteljes kifejezésekkel kommunikálunk, és nem susárolva, hát mögött ködösítve, megvan minden esélyünk arra, hogy egészséges kapcsolataink legyenek. Beszélni kell a nehéz és kellemetlen dolgokról, de mindig nyíltan, egyenesen és őszintén, és főként azzal, aki érintett a dologban, és nem egy második vagy harmadik személlyel, mert csak így javulnak a dolgok. A pletyka olyan információ, amely jelen nem lévő személyről szól, ezzel szemben az egyenes beszéd azok között hangzik el, akik jelen vannak és tisztelik egymást. Michelle Icard állítása szerint „minden történetnek három változata van: a tiéd, az enyém és az igazság”, ezért fejlődhet és élősködhet a pletyka.

A pletyka három embert károsíthat meg: azt, aki pletykál, akiről pletykálnak és akinek pletykálnak. Az igazság és az egyenes beszéd tiszteli az embert, és szeretettel közvetítve, lelkeket menthet meg.

„Továbbá, atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”¹⁶ ■

Balla Loránd, a Kiadványok és az Etnikai csoportok Osztály igazgatója, Romániai Unió

1. Ellen G. White: *Boldog otthon*, 434.1. o.
2. Péld 18:21
3. Mt 12:33-37
4. https://www.hazipatika.com/psziche/harmoniaban/cikkek/a_pletyka_hatalmas_ereje
5. <https://365letszika.hu/pletyka-artalmas-uzlet/>
6. https://www.hazipatika.com/psziche/harmoniaban/cikkek/a_pletyka_hatalmas_ereje
7. <https://kepmas.hu/hu/pletyka-epit-vagy-rombol-de-elni-nelkulenem-tudunk>
8. Péld 18:8
9. Mt 18:15
10. Ellen G. White: *Boldog otthon*, 441.1. o.
11. Ellen G. White: *Nevelés*, 236.3. o.
12. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 395. o.
13. Zsolt 51:12
14. Zsolt 141:3
15. Szilágyi Domokos
16. Fil 4:8

10 NAPOS IMAKÖZÖSSÉG

VISSZA AZ OLTÁRHOZ! – IMÁDKOZZUNK AZÉRT,
HOGY SZÍVÜNK ÚJRA ÖSSZEKAPCSOLÓDJON
ISTENNEL!

1. NAP – HOL VAGY?

„Az Úr Isten pedig hívta az embert, és azt mondta neki:
Hol vagy?” (1Móz 3:9).

A legfontosabb kérdés

Van-e fontosabb kereső kérdés, mint amit Isten intézett az éppen bűnbe esett Ádámhoz? Isten természetesen pontosan tudta, hol rejtőzik Ádám és Éva. Ő mindentudó, tehát valójában a kérdésében az rejtett: „Ádám, tudod-e, hogy hol vagy?” Ádám és Éva engedetlenek lettek Istennel szemben (1Móz 3–4), ami rést ütött az addig tökéletes kapcsolatba, ami Isten és a teremtés koronája között fennállt. Az a hely, ahol addig minden áldott napon találkozott velük a Teremtő, most üres volt. Az általa megteremtett első arcok azon a napon nem mosolyogtak Teremtőjükre. A karok, amelyeket megalkotott a föld porából, azon a napon nem fonódtak köré. A szívek, amelyek szinte az övével egy ütemben vertek, most furcsán távol voltak, szinte hallgattak azon a napon.

Nem elég

„Sátán úgy tüntette fel a szent párnak, hogy csak nyerek, ha Isten törvényét áthágják. Vajon nem találkozzunk-e ma is hasonló okoskodással?” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 29. o.). Ádám és Éva elkövették azt a hibát, hogy figyeltek Sátánra, ő pedig meggyőzte őket arról, hogy amit Isten ajánl fel nekik, az nem elég; az Istennel való szoros, bizalom alapuló kapcsolat sem elég. „Az Éden addig enyhe, egyenletes hőmérsékletű levegője most megborzongatta a vétkes párt. Elmúlt a szeretet és a béke, amely addig szívükben élt, és helyébe büntudat lépett, félelem a jövőtől, és úgy érezték, hogy a lelkük mezítelen. Eltűnt a fénypalást, amely addig betakarta őket, és pótlására megpróbáltak valamilyen takarót csinálni, mert ruhátlanul nem léphettek Isten és a szent angyalok színe elé” (uo.). A bűn megváltoztatta annak az egyetlen, édeni emberpárnak a lelki állapotát, akit Isten a saját képmására teremtett. Valójában összetörte bennük Isten képmását.

Az imádság ideje

Ádám és Éva Istennel való megszakadt kapcsolatától kezdve a megszakadt kapcsolatok jelenlegi áradatáig, amelyet világszerte látunk az arcokon, talán nincs fontosabb dolog, amiért imádkoznunk kellene, mint azért, hogy visszatérjünk oda, ahol Isten vár ránk. Eltelhetek évezredek, de a hazugságok, amelyek Ádám és Éva bu-

A Generál Konferencia megújulás és reform érdekében életbe léptetett kezdeményezésének részeként a világegyház vezetősége 2010-ben az Éves Tanács keretében elhatározta, hogy a „Tíz napos imaközösség” világszintű esemény legyen minden év januárjában.

Annak érdekében, hogy az év hátralevő részében is örvendhessünk ezen odaszentelődési időszak jótékony hatásának, az *Adventszemle* februári számában közöljük a 2023-ra készített anyag szövegét.

kasát okozták, mit sem változtak. Sátán még mindig azt állítja, hogy Isten visszatart tőlünk valami jót, nem lehet megbízni benne, és Ő nem elég. Ez az üzenet különösen csábító a technológia által uralt, digitális világban, amelyben még több kütyü és kapcsolat ígér olyan lelki nirvánát, magasabb tudatállapotot, amelyben *mi* uralhatjuk a sorsunkat ahelyett, hogy meghajolnánk az Isten előtt, aki teremtett bennünket. Most van az ideje, hogy elutasítsuk Sátán hazugságait, és visszatérjünk az Egyetlenhez, aki örökkévaló szeretettel szeret minket, vissza Őhozzá, aki szeretetével hív magához (Jer 31:3).

Egy erőteljes ígéret

„Csodálatos dolog, hogy hatékonyan imádkozhatunk. A imálatlan, tévedő halandónak hatalma van, hogy kéréseit Isten elé tárja. Kívánhat-e ember nagyobb hatalmat, mint hogy összeköttetésben lehet a végtelen Istennel? Bár gyenge és bűnös, mégis előjoga, hogy Alkotójával beszélhet. Szavakat mondhatunk, amelyek a világegyetem uralkodójának trónja elé jutnak. Beszélhetünk Jézussal, amint vándorutunkon haladunk, és Ő azt ígérte, hogy jobb kezünk felől lesz” (Ellen G. White: *Imádság*. 7. o.).

Beszélgessünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „Olyan szívet adok nekik, amellyel megismernek engem, hogy én vagyok az Úr; és ők népemmé lesznek, én pedig Istenüké leszek, mert teljes szívükből megtérnek hozzám” (Jer 24:7).

„Istenüké leszek”

Istenem, köszönjük Neked, hogy Te jössz, és keresel bennünket, amikor olyan dolgokat tettünk, amelyekkel elvágyjuk veled való kapcsolatunkat! Köszönjük, hogy végtelen szeretettel szeretsz, és folyamatosan, következetesen és szembe-tűnően vonzol minket magadhoz minden nap, minden pillanatban! Köszönjük, Istenünk a szeretetet, ami még mindig keresi a bűnösöket! Ámen.

„Teljes szívükből”

Szentséges Jézus, köszönjük az újra lángra lobbantott szív ígértét, mely szív keresni fogja Isten, és várja Őt mind a nélkülözésben, mind a jólétben! Kérjük, teljesítsd az új szívvel kapcsolatosan tett ígéretedet, mely szív ragaszkodjon Hozzád! Ámen.

„Népemmé lesznek”

Istenünk, lenyűgöz bennünket, hogy elfogadsz minket a tiédnek azt követően is, hogy elhagytunk Téged! Köszönjük, hogy betakarsz bennünket Jézus Krisztus tökéletes életével, és új nevet adsz nekünk (Jel 2:17)! Ámen.

2. NAP – ODASENTELŐDÉS ÉS MEGEMLÉKEZÉS

„És Ábrám oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent neki” (1Móz 12:7).

Odaszentelődés és megemlékezés

A Bibliában az oltárok mindig az odaszentelődés és a megemlékezés helyszíneit jelképezik. Az egyén Istennel való személyes kapcsolatának külső szimbólumaként szolgáltak, annak kifejeződéséeként, hogy az oltárt állító személy az igaz, élő Istent imádja. Az oltárokat gyakran azért építették, hogy megemlékezzenek az Istennel való találkozásról, ami átforgató hatással volt valaki életére. Amikor Isten valami természetfelettit, valami emberileg nem magyarázható tettet az emberért, akkor e kegyelmes csodatettek elfogadói nem akartak elfeledkezni a tapasztalataikról, ezért oltárt építettek: a megemlékezés helyeit, éppen ott, azon a helyen, ahol látták Istent cselekedni.

Amikor Isten azt mondta Ábrámnak 1Móz 12:7-ben, hogy leszármazottainak adja majd Kánaán földjét, Ábrám oltárt épített ott, mert Istennel való találkozása olyan tapasztalat volt, ami meghaladta az emberek által megszokottat. Abban a pillanatban Isten megígérte, hogy Ábrám életében minden hétköznapit felülmúló dolgot fog tenni azért, hogy magvat nagy és hatalmas néppé tegye. Amikor Izsák Gérár pusztájában vándorolt, és a víz miatt vízvályba keveredett a helybeliekkel, Isten megjelent neki, és így szólt hozzá: „Én vagyok Ábrahámnak, atyádnak Istene. Ne félj, mert veled vagyok, és megáldalak, és megsokasítom utódaidat Ábrahámért, az én szolgálómért” (1Móz 26:24). Izsák úgy emlékezett meg erről a találkozásról, hogy oltárt épített azon a helyen, mert találkozása Istennel természetfeletti volt. Isten a természet törvényeit átlépve szólt bele Izsák életébe, hogy megerősítse: Izsák édesapjának tett ígérete most már Izsáknak szóló ígéret is egyben. Izsák fia, Jákob elérkezett vándorlásai során egy helyre, amit Bételnek nevezett el (1Móz 35:3), és épített egy oltárt Isten tiszteletére, aki megjelent neki Ézsau elől való futása közben. Mivel Istennel való találkozása páratlanul különleges volt, Jákob épített ott egy oltárt. A rémült Gedeont kellemes meglepetésként érte, hogy Isten a magányában jelent meg neki, és ez olyannyira megindította, hogy ott a helyszínen oltárt épített, és így nevezte el: „Az Úr a békesség” (Bír 6:24), mert az Örökkévalóval történt találkozása igen békés volt!

Soha ne feledjük!

Bár sokan csupán a véletlenek vagy a szerencse összjátékának látják Isten hatalmas tetteit az életükben, má-

sok felismerik Isten cselekvését, és minden erejükkel azon vannak, hogy soha ne felejtsek el, amit értük tett. További áldás is származik erőfeszítéseikből: az utánuk jövő vándorok is áldást nyernek a hívők által felépített oltárok révén. Ellen White megjegyzi: „Ábrahám, »Isten barátja« jó példát mutatott nekünk. Élete az ima élete volt. Mindig oltárt épített ott, ahol felverte sátorát; reggel és este áldozatra hívta össze egész taborát. Amikor sátorát lebontotta, az oltár ottmaradt. Az elkövetkező években Ábrahámotól tanult kószáló kananeusok közül, aki eljutott az oltárhoz, tudta, ki volt ott előtte; és amikor felverte sátorát, kijavította az oltárt, és imádkozott ott az élő Istent” (*Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 128. o.).

Milyen mennyei áldásokra szeretnénk emlékezni a jövőben? Milyen oltárt építünk Istennek ma?

Beszélgessünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „És Ábrám oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent neki” (1Móz 12:7).

„Oltárt épített”

Istenem, ma emlékezni szeretnék mindarra, amit tetél az életemben, arra, hogy hogyan léptél közbe, amikor a rossz útra tértem, és miként mentettél meg. Szeretnék emlékezni és dicsőíteni téged irántam való, szerető kegyelmedért. Megemlékezem jóságodról, és válaszul újra oda-szentelem Neked az életemet. Ámen.

„Az Úrnak”

Uram, Istenem, egyedül Te érdemled, hogy dicsőítsünk, imádjunk Téged, és odaszenteljük magunkat Neked! Nincs más olyan Isten, mint te: olyan szerető, jóságos, türelmes, kegyelmes, hatalmas, aki mindig kész megmentésünkre és segítségünkre! Szemeink rád néznek, Uram, a szívünk a tiéd! Tiéd egyedül a hódolat és imádat, mert te vagy méltó! Ámen.

„Aki megjelent neki”

Atyánk, kegyelmed és jelenléd mindig körülvesz minket; igen, szorosabban, mint azt felfoghatnánk! Megismertted magad velünk, akár a Biblia, a Profétaság Lelke, egy prédikáció, egy ima, vagy egy másik ember által, és mi hála-lasan köszönjük ezt! Örülünk mindent átjáró jelenlédnek, ami Szentleked által valósul meg, és hívunk, hogy lakj bennünk, élő edényekben! Dicsőítsd meg magad általunk! Mutasd meg, hogyan szerethetjük a körülöttünk élőket, és vezethetjük el őket az igazságodhoz! Ámen.

10 NAPOS IMAKÖZÖSSÉG

3. NAP – REGGEL ÉS ESTE

„Álljanak készen az Úrnak való hálaadásra és dicséretére mind reggel, mind este” (1Krn 23:30).

Élet Istennel

1Krn 23. fejezetének olvasása közben megtudhatjuk, hogy Isten azt parancsolta a lévítáknak – azoknak, akik az ősi, zsidó sátor-szentélyt gondozták és ott szolgáltak –, hogy minden reggel és este emeljék fel szavukat hálaadásban és dicsőítésben Őhozzá. Ez az áhítati rend egy másik parancsban gyökerezik, amit Isten Mózesnek adott, midőn arra kérte az izraelitákat: „Készítsenek nekem szent hajlékot, hogy közöttük lakjam” (2Móz 29:39). Később hozzáfűzte: „Az egyik bárányt reggel áldozd fel, a másik bárányt pedig este áldozd fel” (2Móz 29:39).

Élet a két áldozat között

Az izraeliták az életüket a naponkénti két, meghatározó lelki élmény között élték. Isten terve szerint gyermekei vele kezdték és vele zárták a napot. Sosem vehették magától értetődőnek a megmentő kegyelmet. Isten hatalmára volt szükségük, hogy az védje őket a külső fenyegetésektől, miközben a barátságtalan pusztaságban vándoroltak az Ígéret Földje felé. A saját lelkükből származó kísértésektől is védelemre volt szükségük, hogy ne vágyjanak az egyiptomi értékek, egyiptomi lelkiség és egyiptomi szokások gyakorlására, amelyeket a fogságban tanultak. A reggeli és esti áldozatok voltak azok az esz-közök, amelyek által Isten bemutatva a tőle eredő, kövendő mintát az izraelita egyének és családok számára; módszer arra, hogy helyes kapcsolatban maradjanak vele. Ellen White a következőképpen ír erről a szent, ünnepléses, naponkénti tapasztalatról:

„Amikor a papok reggel és este beléptek a szent helyre a tömjénezés idején, a naponkénti áldozatot már elkészítették a feláldozásra az udvarban levő oltáron. Ez volt az áhítat ideje az istentiszteleten résztvevők számára, akik összegyülekeztek a szent sátonnál. Mielőtt Isten jelenléte elé kerültek volna a pap szolgálata útján, szívüket meg kellett vizsgálniuk és bűneiket be kellett vallaniuk. Csendes imában egyesültek, arcukkal a szent hely irányába fordulva. Így kéréseik a tömjénfüst felhőjével együtt szálltak fel, mialatt hitükkel erősen bekapaszkodtak a megígért Üdvözítő érdemeibe, akit az engesztelő áldozat jelképezett. A reggeli és az estéli áldozatokra kijelölt órákat szentnek tekintették, és az áhítat óráiként tartották meg mindenütt a zsidó nép körében. Amikor a későbbi időkben a zsidók szétszóródtak és fogolyként

VISSZA AZ OLTÁRHOZ! – AZ ÉLET RITMUSA

élték távoli országokban, e kijelölt órákban ott is mindig arccal Jeruzsálem felé fordulva imádkoztak Izrael Istenéhez. Ebben a szokásban a keresztények is megszívélenedő példát láthatnak a reggeli és estéli imára. Amíg Isten megítéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik iránta való szeretetből hajtják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy nála bűnbocsánatot keressenek elkövetett bűneikért és áldásáért könyörögjenek.” (Pátriárkák és próféták. 311. o.).

Ha az imaéleted veszített a lendületéből, kérd Istent, segítsen megújítanod azon fogadalmadat, hogy reggel és este imádkozni fogsz.

Beszélgessünk Istennel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „... álljanak készen az Úrnak való hálaadásra és dicséretére mind reggel, mind este” (1Krn 23:30).

„Mind reggel”

Jézus, Veled szeretnénk kezdeni mindig a napunkat! Kérünk, ébressz fel, hogy élvezhessük a közösséget a jelenlétben! Segíts ezt napi szokássá tenni, hogy ne siessünk, ne hagyjuk ki! Segíts, hogy valóban Te legyél az első és legfontosabb a gondolatainkban minden áldott nap! Ámen.

„Hálaadásra és dicséretére”

Atyánk, mindig nagyon gyorsan hozzuk eléd különböző kéréseinket, panaszainkat és kívánságainkat, néha elfeledkezvén arról, hogy Te egy személy vagy, nem pedig egy automata robot. Emlékeztess bennünket jellemed minden oldalára, minden apró és hatalmas dologra, amit tettél és teszel értünk, hogy megköszönhessük és dicsőíthessünk Téged azokért! Most is hozd elénk, mi mindenért dicsérhetjük a nevedet! Ámen.

„Mind este”

Istenünk, nemcsak kezdeni szeretnénk veled a napunkat, de befejezni is. Miközben a Tőled kapott órákra gondolunk, kérünk, idézd vissza az emlékezetünkbe azt a számos alkalmat, amikor a nap folyamán láthattuk irántunk való hűségedet! Hadd térjünk nyugovóra hálaadással ajkunkon, mert Te vagy a mi örökkévaló Megváltónk! Ámen.

4. NAP – MI HOZZA VISSZA ISTEN JELENLÉTÉT?

„Erre hozzá ment az egész nép, ő pedig megépítette az Úr lerombolt oltárát” (1Kir 18:30).

Amikor az eső elállt

A légkör azon a végzetes napon feszült volt, bár a Kármel hegyet kísérteties csend ölelte körül. Korábban ezt a hegyet zöld, lombos erdő borította, gyönyörű volt. Sok csapadék hullott, az emberek szent helynek tartották, az áldás és termékenység helyének (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. 93. o.). De ez mind megváltozott. Ami egykor zöld volt, most a szörnyű, három és fél évig tartó szárazság következtében egészen kiégett, kopár (1Kir 17:1; 18:1; Jak 5:17). Így jellemzi Ellen White Izrael ezen időszakát:

„Elmúlt egy év, és nem esett eső. A föld tikkadt volt, mintha tűz perzselte volna. A nap égető forrósága elpusztította azt a kevés növényt is, ami még megmaradt. A folyók kiapadtak. Bőgő csordák és bégető nyájak meggyötörtén kószáltak ide-oda. Az egykor virágzó mezők, mint az izzó sivatagi homok, sivár pusztasággá lettek... Az egykor virágzó városok és falvak a kesergés helyévé váltak. Az éhség és szomjúság iszonyú halállal sújtotta az embert és az állatot. Az éhség – minden borzalmával – egyre jobban közeledett” (*Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 80. o.).

Lelki szárazság

A természetet sújtó és a népet szenvedésre kárhoztató aszálynál még súlyosabb volt a lelki szárazság, ami Isten népét lélekhiányosan, hit nélkül hagyta. Izraelben a gonosz Akháb király és felesége, Jézabel uralkodott. Akháb Szidónból származó felesége igencsak rásegített, hogy férje Isten iránti hűsége meggyengüljön. Ebbe a katasztrofális lelki hitehagyásba hívta be Isten Illés prófétát. Illésről ezt írja Ellen White: „Akháb korában Jordántól keletre, Gileád hegyei között élt egy hívő, imádkozó ember, akinek rettenthetetlen szolgálata által akarta Isten a hitehagyás gyors terjedését megállítani Izraelben” (*Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 77. o.).

Illés újjáépíti az oltárt

Miután Baál és Asera papjai sikertelenül próbálták rávenni isteneiket, hogy küldjenek tüzet, „*eljött az esti áldozás ideje*” (1Kir 18:36), és ekkor Illés odahívta az embereket, hogy építsék újra az igaz Isten lerombolt oltárát. Illés valójában nemcsak az igaz istentisztelet oltárához hívta vissza a népet, hanem az igaz Isten *következetes, rendsze-*

res imádatára! Izrael közösségi oltára romokban állt, de Izrael személyes és családi oltárai már jóval korábban leomlottak.

Mi hozza vissza Isten jelenlétét?

Az igaz, szívből történő imádat helyreállítása volt az, ami válaszra indította Istent a Kármel hegynél. Illés először a romokban lévő oltárt építette újjá a nemzet lelki ébredése érdekében. Ha egyéni vagy családi oltárunk hever romokban, akkor építsük újra, és engedjük, hogy Isten jelenléte gyújtsa lángra minden jelenlévő szívét, hogy imádják Őt!

Beszélgessünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „Erre hozzá ment az egész nép, ő pedig megépítette az Úr lerombolt oltárát” (1Kir 18:30).

„Hozzá ment a... nép”

Jézusunk, Szentlelked győzte meg az izraeliták szívét a Kármel hegyén, amikor Illés újjáépítette az oltárt. Kérünk, ugyanígy győzd meg a mi szívünket is ma! Mutass rá bűneinkre, hogy bocsánatot és kegyelmet nyerhessünk a győzelemre Jézusban! Vonj közel magadhoz, nyilatkoztasd ki szentséged szépségét szívünknek, és adj irántad való vágyakozást, olyan erőset, amilyen még nem élt bennünk sosem! Amen.

„Megépítette az Úr... oltárát”

Atyánk, vétkeztünk abban, hogy elhanyagoltuk a rendszeres, veled töltött időt, a rendszeres istentiszteleteket, akár egyénileg, akár családként. Adj nekünk új szívet, új gondolkodásmódot, és vezess, hogy újra kialakíthassuk az imádat és áhítat rendszerességét! Segíts, hogy ebben tudatosak és következetesek legyünk! Éleszd fel hitünket, hogy a bennünk élő jelenléted által azt igazán megélhessük! Amen.

5. NAP – JÉZUS, A KORÁN KELŐ

„De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának” (Jn 4:23).

Az oltár igazsága

Jézus életében van az oltárral kapcsolatosan egy olyan igazság, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk. Az elmúlt napokban tanulmányoztunk néhány történetet a Szentírásból, amelyek oltárokról szóltak, és azok életéről, akik építették azokat. Az oltár az igaz, élő Isten imádata helyének és idejének metaforája. Az embernek nem szükséges fizikai értelemben oltárt emelni Isten imádata céljából. Sőt, ha Jézus egy követője következetes, őszinte, Biblia-alapú közösséget ápol Istennel, akkor szívében már éppolyan valóságos oltárt emelt, mint amilyet Illés épített egykor a Kármel hegyen (1Kir 18).

Ilyen „oltárt” látunk Jézus életében is. A naponkénti, buzgó szolgálat, az állandó fenyegetések és a gonosztól érkező, megsemmisítő erejű támadások közepette Jézus időt szánt a hosszas imára és áhítatra. Ő egyenlő volt az Atyával (Fil 2:6), mégis fontosnak tartotta, hogy elcsendesedjen és elismerje, hogy az Atya: Isten (Zsolt 46:11). Jézus már kora gyermekségétől fogva megértette, hogy elhívása Atyjával való állandó kapcsolatot igényel. Ez volt az egyetlen útja annak, hogy a keresztre vihesse a világ bűneit.

Korán kelők kerestetnek

Mk 1:35-ben azt olvassuk, hogy „kora reggel, még szürkületben fölkelt, kiment, és egy puszta helyre ment”, hogy ott beszélgesse mennyei Atyjával, és meghallgassa a válaszait. Az előző napot teljes egészében a szolgálatnak szentelte: gyógyította a betegeket, démonokat űzött ki, mentette az elveszetteket. Amikor a tanítványok felébredtek, észrevették, hogy Jézus már elment, ezért keresésére indultak. „Amikor megtalálták, ezt mondták neki: Mindenki téged keres” (Mk 1:37). Jézus válasza erőteljesen emlékeztet arra, hogy milyen áldás vár azokra, akik gondozzák reggeli és esti oltárukat.

„Menjünk máshova, a közeli városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem” (Mk 1:38) – jegyezte meg Jézus (Mk 1:38). Értjük a lényegét? Jézus egy komoly dilemmával állt szemben. Maradjon ott, ahol van – a Péter házában – és ott folytassa gyümölcsöző szolgálatát? Vagy távozzon arról a helyről, és keressen fel új, még nem bejárt szolgálati területeket?

Kevés keresztény mondana ma le egy termékeny szolgálati pillanatról egy ismeretlenért. Jézus azonban ezt tette, mégpedig tétovázás nélkül. Hogyan hozta meg a helyes döntést? Az Atya Isten nyilatkoztatta ki aznapi terveit számára az egyéni áhítat ideje alatt. Az Atya megerősítette Jézus célját, miközben imádkozott és a jelenlétében várakozott.

Barátaim, ha nem keressük Istent korán reggel áhítatban és imában, elmulasztjuk megtudni Isten aznapra vonatkozó terveit és célunk megerősítését. Imádkozunk ma azért, hogy el tudjuk határozni: korán kelünk és időt töltünk Istennel, hogy felkészíthessen napjainkra és életünkre vonatkozó terveit teljesítésére.

Beszélgjünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának” (Jn 4:23).

„Igazi imádók”

Atyánk, taníts minket, hogyan imádjunk Téged mindennapi tevékenységeinkben, akár fontosak, akár teljesen hétköznapiak azok! Bár ne osztanánk részekre a hitünket, ne gondolnánk úgy az istentiszteletre, mint szombati eseményre, hanem úgy látnánk azt, mint a legboldogabb életmódot! Bár lennénk töretlen kapcsolatban veled, és igaz imádoídként élhetnénk, egyedül igaz Isten!

„Lélekben és igazságban imádják az Atyát”

Köszönjük, Istenünk, hogy imádkozhatunk Téged, bárhol és bármikor! Hallasz bennünket, akár otthon vagyunk, akár a munkahelyen, a gyülekezetben, vagy utazás közben. Dicsőítünk Téged, hogy 0-24 órában a hét minden napján elérhető vagy gyermekeid számára. Urunk, kérünk, vezess el minden igazságra Lelked által, hogy imádatunk és életünk összhangban legyen minden igazsággal! Köszönjük, Istenünk, hogy elvezetsz az igaz imádat tapasztalatára! Ámen.

„Az Atya is ilyen imádókat keres magának”

Kegyelmes Atyánk, irántunk való szereteted felmérhetetlen. Arra vágysz, hogy közel legyünk hozzád. Aktívan keresel bennünket, és szeretnél minden lenni számunkra. Bocsáss meg nekünk, amikor figyelmen kívül hagyunk Téged, és nem töltöttünk Veled elég időt, ha egyáltalán töltöttünk! Tudjuk, hogy nem kényszerítetd magadat ránk. Köszönjük a bizonyosságot, hogy ha meghívunk Téged közösségünkbe, akkor Te köztünk leszel! Ámen.

6. NAP – AZ ÉJSZAKA IMAHARCOSA

„Azokban a napokban történt, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez való imádkozással töltötte” (Lk 6:12).

Példa számunkra

Jézusról tudták, hogy egész éjszakákat tölt imában, mint például akkor is, amikor kiválasztotta 12 tanítványát, aki majd terjeszteni fogja a róla szóló hírt a világnak (Lk 6:12-13). Mi magunk is valószínűleg éberek lennénk egész éjszaka, ha egy egész világot kellene megmentenünk 12 tanulatlan bűnös segítségével. A felelősség nagyon súlyos volt. Íme, miként beszél Ellen White Jézusról, az imaharcosról, aki egész éjjel imádkozott:

„A menny fenségese, míg földi szolgálatát végezte, sokat könyörgött mennyei Atyjához. Gyakran egész éjjelt töltött térdén imában. Gyakran szomorú volt a lelke, amikor érzékelte a sötét világ hatalmait. Maga mögött hagyta hát a nyüzsgő városokat, a zajos sokaságot, hogy félreeső helyet találjon, ahol esedezni tud. Az Olajfák hegye volt Isten Fiának kedvenc helye, ahol áhítatát tartotta. Miután a sokaság hazaszéledt az éjszakára, Ő gyakran nem tért nyugovóra, bár belefáradt a nap tevékenységébe. Míg csönd borította a várost, s a tanítványok szállásukra tértek, hogy alvással felfrissüljenek, Jézus nem aludt. Az Olajfák hegyéről isteni könyörgései szálltak fel Atyjához, hogy megvédje tanítványait a gonosz hatásoktól, melyekkel naponta szembekerülnek, s hogy Ő is megerősödjék lelkében a következő nap kötelességeire és próbáihoz. Míg követői aludtak, isteni tanítójuk egész éjjel az eget ostromolta. Az éj harmatja és dere permetezett imára hajtott fejére. Krisztus ezt a példáját is követőire hagyta” (Bizonyságtételek. 2. köt., 508. o.).

Megérteni, mi a tét

Míg egyes keresztények Istennel kezdik a napjukat, részben azért, mert félnek attól, hogy mi vár rájuk, ha elmennek otthonról, sokan ritkán fejezik be azt az Ő jelenlétében. Mivel napközben megkapják, amire szükségük van, alig állnak meg, hogy megköszönjék Istennek gondviselését és életük megóvását. Fáradtan és kimerülten esnek ágyba, s csak keveset gondolnak arra, hogy Tőle kérjék az erőt a holnap küzdelmeivel való szembenézéshez. Ritkán jut eszükbe még az is, hogy köszönetet mondjanak neki.

Jézus jól ismerte, milyen hatalmas a tétje annak a lelki valóságnak, ami nap mint nap ráköszönt. Mélységesen

átérezte, milyen lelki veszélyben vannak a tanítványai, még ha nekik fogalmuk sem volt erről (Lk 22:32). Ma – és mindennap! – ne hagyjuk ki a lehetőséget, hogy a nap végeztével imában és dicsőítésben Istenhez emeljük szívünket! Imádkozzunk buzgón egymásért, hogy Isten tartson meg a hűségben, ahogy közeledünk Jézus Krisztus eljövételéhez.

Beszélgessünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „Azokban a napokban történt, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez való imádkozással töltötte” (Lk 6:12).

„Kiment a hegyre imádkozni”

Jézus, nagyon hálásak vagyunk azért, hogy példát adtál nekünk. A Te életed a nagy példa számunkra, és imádkozunk, hogy éld bennünk a Te életedet. Urunk, elismerjük, hogy szükségünk van a veled töltött időre. Segíts kialakítani a megfelelő csöndes időt az imára! Mutasd meg „a hegyet”, azt a helyet, ahol közösséget ápolhatunk veled, és megtanulhatjuk hallani a hangodat! Ámen.

„Az éjszakát Istenhez való imádkozással töltötte”

Istenünk, legtöbbször sosem imádkoztunk még egész éjszakán át. Vagyunk, akik azzal küzdünk, hogy 30 másodpercnél többet tudjunk imádkozni. És bár nem az ima hosszától függ, hogy meghallgatsz-e minket, mégis elismerjük, hogy minél több időt töltünk veled, annál több áldásban részesülünk. A veled való közösségben erősödünk meg, kapunk segítséget, vezetést, meggyőződést, útmutatást, áldást. Istenünk, taníts minket imádkozni, és add, hogy ez az imaidő úgy egyéni, mint közösségi szinten a fontossági sorrendünk első helyén legyen! Kérünk, vigyél el addig a pontig, amikor az imával töltött időnk már hosszabb lesz, mint amennyit a telefonunkon, a tévé előtt, vagy egyéb figyelemelterelő dolgokkal töltünk. Tégy minket imaharcosokká! Ámen.

„Imádkozással töltötte”

Szerető Istenünk, szégyennel telve valljuk meg, hogy sok kihívással nem hozzád fordulunk először, hanem egyéb forrásokhoz, amelyek nem Tőled valók. Gyakran észre sem vesszük, hogy sok dolgot vagy tapasztalatot egyszerűen bálványává tettünk. Kérünk, bocsáss meg ezért! Mutasd meg, mely területeken kerestük inkább a világ dolgait ahelyett, hogy Téged kerestünk volna! Tiéd minden hatalom, a világegyetem mindenható Istene vagy! Csak Téged akarunk keresni! Csak Hozzád imádkozunk! Ámen.

7. NAP – EGY ISTENT IMÁDÓ EGYHÁZ

„Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le, essünk térdre az Úr, a mi alkotónk előtt!” (Zsolt 95:6).

(Nem) rendszeres imádat

Egy – a hetednapi adventisták között végzett – világszéles felmérés szerint az adventisták mindössze 34%-a tart az otthonában rendszeres reggeli és esti áhítatot, és a gyülekezeti tagoknak csak 52%-a szán időt egyéni áhítatra bármikor is. Vajon az az egyház, amelyre Isten az imádatra összpontosító végidei üzenetet bízta (Jel 14:6-12), képes-e hirdetni ezt az ünnepélyes üzenetet, miközben tagjai nem szánják időt hűségesen az egyéni és családi áhítatra? Másképp fogalmazva: hirdethetjük-e hatékonyan azt, amit sokan közülünk nem is gyakorolnak naponta?

Ellen G. White írja: „Isten művében semmire sincs nagyobb szükség, mint az Istennel való közösség gyakorlati eredményeire” (*Testimonies for the Church* [Bizonyosságtételek a gyülekezet számára]. 6. köt., 47. o.).

„Azok, akik azt vallják, hogy szeretik Istent, a régi idők pátriárkáihoz hasonlóan emeljenek oltárt az Úrnak mindenütt, ahol felállítják sátrukat. Ha van idő, amikor minden háznak az imádság házána kell lennie, akkor az most van. Apák és anyák emeljék fel szívüket gyakran Istenhez, és könyörögjenek alázatosan önmagukért és gyermekeikért! Az apa, mint a család papja, tegye Isten oltárára a reggeli és esti áldozatot, amíg a feleség és a gyermekek együtt imádkoznak, és dicsőítik Istent. Az ilyen családban Jézus szívesen tartózkodik” (*Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 111–112. o.).

Legsürgősebb szükségletünk

Az egyéni és családi áhítatok helyreállítása a hetednapi adventisták között talán napjaink legégetőbb szükséglete. De nem lesz könnyű. Ma a technológia kihívásával nézünk szembe, amelyek egyre inkább felemészítik időnket és alakítják gondolkodásunkat. A médiától – különösen a közösségi médiától – való függésünk feszültté, idegessé, magányossá, terheltté, lehangelletté, álmatlanná, életünkben elfoglalt helyünket illetően pedig elégedetlenné, boldogtalanná tesz bennünket.

Ironikus, hogy az egyéni és családi áhítatoknak éppen ezzel ellentétes hatásuk van. Az áhítat lecsendesíti elménket, csökkenti a magány érzetét, a stresszt, növeli a békességet, betölti érzelmi szükségleteinket, és elégedettségre tanít. Lehet, hogy az oltár a gyógyír szétzilált idegrendszerünkre és nyugtalan szívünkre?

Isten erőteljesebben hív bennünket vissza magához, mint bármikor, kér, hogy rendszeresen töltsünk időt felüldülve jelenlétében. Ezért indította el a Hetednapi Adventista Egyház a „Vissza az oltárhoz!” kezdeményezést, amely mérföldkövet jelentő erőfeszítés azért, hogy újjáépítsük Isten egyházában a romokban álló egyéni és családi oltárokat. Azt reméljük, hogy 2027-re az adventista tagok legalább 70%-a tart rendszeres reggeli és esti áhítatot, egyénileg és családirag egyaránt. A következő években még hallasz erről a kezdeményezésről, de már most elkezdhetjük hűségesen és következetesen imádni Istent. Ha visszamegyünk Istennel az oltárhoz, akkor átalakulunk az Ő képmására, és erőt kapunk művének befejezésére!

Ma kérjük Istent, hogy az Ő imádatával kapcsolatos tapasztalatainkra árássa ki Szentlelkének különleges áldását. Ma nagyobb szükségünk van az Istennel való közösség drága áldásaira, mint eddig bármikor.

Beszélgünk Istenünkkel!

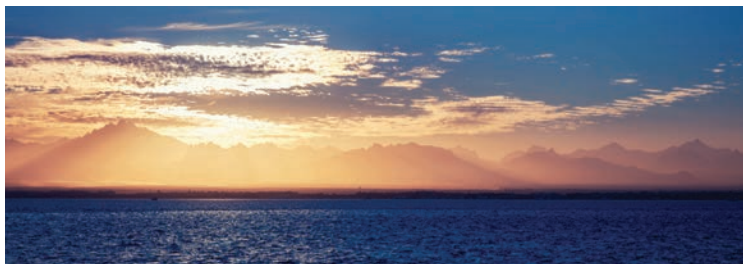
Imádkozzuk Isten Szavát: „Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le, essünk térdre az Úr, a mi alkotónk előtt!” (Zsolt 95:6).

„Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le!”

Istenünk, milyen gyakran kudarcot vallottunk abban, hogy elismerjük, valójában milyen hatalmas, lenyűgöző, emberi képzeletünk számára felfoghatatlan vagy! A széles világegyetem sem tud befogadni Téged, és mi mégsem tisztelünk és imádunk ennek megfelelően, mély hódolattal. Adj nekünk bepillantást dicsőségedbe, és segíts felfognunk, hogy téged illet minden hódolat, dicsőség és tisztelet. Emlekeztess arra, hogy alázattal, tisztelettel közeledjünk feléd, elismerve, hogy Te hatalmas Istenünk vagy! Ámen.

„Essünk térdre az Úr, a mi alkotónk előtt!”

Teremtő Istenünk, Te vagy a legnagyobb Művész. Minden gyönyörűre, tökéletesre alkottál meg. Szereteted jelét írtad minden nyíló rügyre és levélre. Te vagy az igaz Atyánk is, aki teremtett, tervei voltak létezésünkkel, és saját képmására alkotott meg minket. Hogyan foghatnánk fel valaha, micsoda tisztességgel ruháztál fel bennünket, hogy a gyermekeidnek nevezeld? Teremtőnk, dicsőítünk és imádunk téged! Ámen.

8. NAP – AZ IMÁDAT ÉS A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET

„Féljétek Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:7).

Az első és a második angyal üzenete

Mi, hetednapi adventisták, arra hívtunk el, hogy a végidei üzenetet hirdessük, ami oly nagy jelentőségű, hogy semmi sem szabad, hogy elterelje róla a figyelmünket (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 8. köt., 302. o.). Az ég közepén repülő, első angyal üzenetét prédikáljuk, „*akinél az örökkévaló evangélium volt, és azt hirdette a föld lakosainak*” (Jel 14:6), sürgetve mindenkit, hogy féljék Istent, adjanak neki dicsőséget, és imádják azt, „*aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait*” (7. v.). Ezek az igeversék emlékeztetnek arra, hogy az emberek Isten teremtményei, nem pedig az evolúció eredményeként léteznek. Miénk az „*örökkévaló evangélium*” – időszerű és időtlen, lényeges és örökkévaló, szükséges és soha véget nem érő!

A második angyal üzenetét is hirdetjük, amely Jel 14:8-ban található: „*Leomlott Babilon!*” Ez az üzenet Isten minden igazi követőjét arra hívja, hogy tagadjanak meg minden emberi eredetű imádati formát és tanítést, ami nem Isten Igéjén alapszik. Hív, hogy fordítsunk hátat minden sebtében összeállított hitelvnek, aminek nincs igei alapja, illetve a Profétaság Lelke írásaiból sem alátámasztható. Fussatok ki Babilonból, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és csapásai ne érjenek titeket – parancsolja később az angyal (Jel 18:4). Ez a szent üzenet arra való felhívás, hogy különüljünk el az Isten igaz imádatában!

A harmadik angyal üzenete

De barátaim, ha az első két üzenet hatalmas erejű, Ellen White a harmadik angyal üzenetéről valami különösen megdöbbentő dolgot mond: „Az első és második angyali üzenet hirdetésének ereje a harmadikban összpontosul” (209. levél, 1899). Hogyan és miért? Mert a harmadik angyal üzenete ragadja meg igazán az első üzenet örökkévaló evangéliumát, és az imádatra való felhívást. Magába foglalja a második angyal felhívását a hamis imádatról való elszakadásra. E harmadik üzenet hirdetése azonban abban különbözik az első kettőtől, hogy félelmetes figyelmeztetést közöl: „*Ha valaki imádjá a fenevadat és annak képmását, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is iszik majd Isten haragjának borából, amelyet elegyítetlenül készített el haragjának pohará-*

ban” (Jel 14:9). Ez az üzenet felfedi, kik a fenevad földi imádói, és a menny Istenének elpeccsételt imádói.

„*Itt van helye a szentek hosszútűrésének, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét!*” (Jel 14:12). Erről az üzenetről Ellen White a továbbiakban még megjegyzi: „*Ez jelenvaló igazság. Az üzenetnek világosan, érthetően, erővel kell hangoznia. Nem szabad elhomályosítani emberi teóriákkal és bölcselkedésekkel*” (20. levél, 1900). Közben ma imádkozunk, kérjük meg Istent, hogy tölts be erővel imádatunkat, hogy erőteljesen hirdethessük végidei üzenetét a vesztébe rohanó világnak!

Beszéljünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „*Féljétek Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7).

„Féljétek Istent, és adjatok neki dicsőséget!”

Hatalmas, teremtő Atyánk, világegyetem Királya, alázattal jövünk jelenlétedbe. Te vagy az Istenünk, az egyetlen Isten, aki méltó a hódolatunkra, dicsőítésünkre és arra, hogy életünket akaratom teljesítésére áldozzuk. Csodálatos, szépséges, hatalmas és lenyűgöző vagy! Kérjük, hogy teljessd be ígéretedet, és tölts be Szentlelkeddel, hogy életünk a Te szeretetteljes jellemed tükré lehessen. Dicsőítsd meg és nyilatkoztasd ki magad rajtunk keresztül, ezért imádkozunk! Amen.

„Mert eljött ítéletének órája”

Jézus, Dániel és a Jelenések könyve prófétái szava világos: a föld történelme ítéletének órájában élünk. Köszönjük, hogy bízhatunk abban, hogy igazságod elég, miénk lehet hitben, és ezért üdvbizonyosságunk lehet az ítélet tekintetében. Segíts kegyelmedből, hogy hasznos, misszióközpontú, szolgáló életet éljünk, és Téged dicsőítsünk meg minden tettünkkel! Amen.

„És imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait”

Ó, Jézus, amikor ezt a világot és az univerzumot szemléljük, lenyűgöz kezeid munkájának szépsége. Annak ellenére, hogy minden ott a bűn nyoma, mégis láthatjuk, hogy Te vagy a Mester, a Művész, aki oly sok szépséget és célszerűséget ültettél minden művedbe. Nem léteznénk nélküled. Köszönjük, hogy megosztottad velünk életedet, és nem csak arra teremtettél, hogy csak úgy, magunknak létezzünk, hanem Veled, a Teremtőnkkel való örök közösségre. Amen.

9. NAP – ŐRIZD AZ ELMÉDET!

„Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet” (Péld 4:23).

A dolgok lényege

Nem kell magyarázni, milyen a meg nem újult emberi szív. Nap mint nap látjuk a híreket, olyan emberi lényeket látunk, akik úgy viselkednek, hogy megkérdőjelezzük emberségüket. A szeretet és a kedvesség csodálatos cselekedetei történnek világszerte a nap minden pillanatában, de kétségtelen, hogy a gonoszság is megnyilvánul, bárhová nézünk. Miközben joggal szorongunk a véget nem érő háborúk, a politikai korrupció és az értelmetlen, tömeges erőszak miatt, azt is el kell ismernünk, hogy bárhol is történnek aljas tettek, ott zavart emberi szívek munkálkodnak.

Őszintén szólva a Biblia nem sok jót mond azoknak az embereknek a szívéről, akik nem adták át magukat Jézus Krisztusnak. Isten azt mondja: „Csalárdabb a szív mindennél, és romlott az, ki ismerhetné ki?” (Jer 17:9). A szív, amelyre Isten itt utal, nem annyira a mellkasunkban lévő „ketyegő”, hanem „az agyunk szíve” – gondolkodásunk székhelye, értelmi és erkölcsi lényünk központja, a forrás, ahonnan vágyaink fakadnak. Jézus még világosabban fogalmazta meg a lényegét, amikor megjegyezte: „A jó ember szívének jó kincséből hoz elő jót, a gonosz ember pedig az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt, mert amivel telve van a szív, azt mondja a száj” (Lk 6:45).

Elménekkel imádjuk Istent

Ellen White a következőt írta az emberi elme jelentőségéről: „Az egész embert az értelem kormányozza. Minden tettünk, akár jó, akár rossz, az értelemből veszi eredetét. Az értelem imádjuk Istent, és összekapcsol a mennyei lényekkel” (*Mind, Character and Personality*. 1. köt., 72. o.).

Isten az elménket akarja bevonnai az én és a gonosz elleni harcba. Azzal kapcsolatosan, hogy a Bibliának milyen hatalma van az elménk nevelésére és erősítésére, Ellen White megjegyezte: „Semmi sem fogja úgy élnéteni a tanulókat minden képességét, mint az, ha arra készítjük őket, hogy megértsék a kinyilatkoztatás döbbenetes igazságait. Az elme fokozatosan azokhoz a témákhoz igazodik, amiknek átgondolására rábírnak” (*Testimonies for the Church* [Bizonyágtételek a gyülekezet számára]. 5. köt., 24. o.). Milyen áldás tudni, hogy elménket is átforgalmazhatja Isten gyógyító Igéje!

Őrizd szívedet!

Az embernek őriznie, gondoznia és védenie kell elméjét, ahogy arra Salamon fel is szólított Péld 4:23 versében. Dávid királyhoz hasonlóan nekünk is kérnünk kell Istent, hogy teremtsen bennünk tiszta szívet és elmét (Zsolt 51:12), de az ajándékot teljes gondossággal őriznünk kell. Ha rendszeresen töltünk időt a dicsőítéssel, imával, bibliatanulmányozással és bizonyágtevással, azzal sokkal többet tehetünk azért, hogy megóvjuk elménket Krisztus Jézusban, mint bármi egyéb. „Akinek szíve rád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mert benned bízik” (Ésa 26:3). Őrizzük elménket, a józan eszünket, még ha mindenki más el is veszíti!

Beszélgünk Istenünkkel!

Imádkozzuk Isten Szavát: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet” (Péld 4:23).

„Őrizd meg szívedet!”

Jézusunk, annyi minden elvonja a figyelmünket ebben a világban, folyamatosan bombáznak bennünket az információkkal, és küzdünk azzal, hogy Rád figyeljünk. Elismerjük, hogy teljesen Tőled függünk és kérünk, hogy tégy képessé szívünk megőrzésére! Segíts, hogy mindennap jó döntéseket hozzunk, és tisztán tartsuk magunkat a gonosz támadásaitól! Amen.

„Minden féltett dolognál jobban”

Drága Megváltónk, köszönjük, hogy elkötelezett vagy irántunk! Köszönjük, hogy példádval megmutattad, mit jelent az igazi szeretet és elköteleződés. Te tudod, hogy időnként elvész belőlünk az irántad és ügyed iránt való, megfelelő odaadás. Olyan buzgón akarunk másokat tanítani, hogy közben nem vesszük szívünkre a nekünk szóló leckéket. Bocsásd meg képmutatásunkat, és vezess a szívbeli, hűségese életre! Amen.

„Abból indul ki minden élet”

Istenünk, gyakran elfelejtjük, mennyire értékes, törekeny és fontos a szívünk, és mostohán bánunk vele, hiszen beengedünk életünkbe bizonyos befolyásokat. Talán nem látjuk világosan, hogy minden alakítja lényünket és a rólad alkotott képünket. Taníts minket, hogy jól vigyázzunk, és csak szent befolyást engedjünk be az életünkbe! Lépj be, Urunk, a szívünkbe, és éld itt a saját életedet! Amen.

10. NAP – KÜLDJ EL ENGEM!

„Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, és ki megy el nekünk? Én azt mondtam: Íme, itt vagyok én, küldj el engem!” (Ézs 6:8).

Aki Istent imádjá, az elindul

Ki hajlandó indulni? Ezt a kérdést tette fel Isten Ézsaiásnak, amikor egy életet megváltoztató látomást kapott Istentől. Azt a pillanatot különleges képek töltötték be.

Isten magasra emelt királyi széken ült (Ésa 6:1), palástja betöltötte a templomot, miközben hatszárnyú angyalok énekeltek neki kórusban: „Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsőségével teljes az egész föld!” (2-3. v.). Amint Isten beszélni kezdett, a templom küszöbei megrendültek, a ház megtelt füsttel. A jelenet úgy „kiborította” Ézsaiást, hogy felkiáltott: „Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom! Hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemem!” (5. v.). Hibáztathatjuk-e őt ezért? Ki pillanthatja meg Istent úgy, hogy nem lepleződik le?

Ézsaiást lenyűgözte Isten szentsége és fensége, de Ő nem csupán azért nyilatkoztatja ki magát, hogy bennünket, embereket elbűvöljön. Isten kinyilatkoztatását általában kérdés követi. Ez történt például akkor, amikor Jézus Krisztus kinyilatkoztatását adta Jánosnak, amikor a próféta Pátmosz szigetén raboskodott. János azért kapta a világ végéről és Krisztus visszajöveteléről szóló látomást, hogy azt megossza másokkal. Hasonlóképpen, amikor Isten Ézsaiásnak nyilatkozta ki magát, hírnököt keresett, aki készségesen elviszi másoknak szeretetteljes, figyelmeztető üzenetét. Ézsaiás válasza korszakos jelentőségű volt: „Itt vagyok én! Küldj el engem!” (8. v.).

Egy az egyben

De Isten tett valamit Ézsaiással, ami arra készítette, hogy elfogadja az elhívást. Amikor Isten elvette gonoszságát és megtisztította bűneiből, Ézsaiás válasza Isten kegyelmére az volt, hogy „elmegyek” (Ésa 6:8). Döntése, hogy elfogadja Isten küldetését, az Istennel való, egyéni áhítata során született. A hatalom, amellyel nyilvánosan fog élni Isten ügyéért, olyan hatalom volt, amelyet az Atyjával való, négy szemközti beszélgetésben szerzett. Felkent író, hűséges próféta, félelmet nem ismerő igehirdető – Ézsaiás minden külsődleges identitásjegye csak tükörképe volt annak, hogy ki volt ő a lelkében. Ott volt az oltárnál, Istennel!

Most, hogy véget ért a 10 napos imaközösségünk, imádkozunk, hogy elkezdjétek újjáépíteni a személyes

napi imádság oltárát. Reméljük, a családokat elhatározta, hogy minden reggel és este találkozik Istennel. De ennél is jobban imádkozunk azért, hogy elfogadjátok Isten különleges meghívását. Ha így tesztek, megérint benneteket. „Azoknak, akik szívből odaszentelik magukat, hogy az Úr megérintheti ajkukat, szól az ige: Menjete ki az aratásba, együtt működöm veletek!” (Ellen G. White: *Gospel Workers* [Az evangélium szolgálói], 23. o.).

Imádkozunk együtt!

Imádkozzuk Isten Szavát: „Kit küldjek el, és ki megy el nekünk? Én azt mondtam: Íme, itt vagyok én, küldj el engem!” (Ézs 6:8).

„Kit küldjek el?”

Urunk, már maga a tény is feddés, hogy ilyesmit kell kérdezned tőlünk. Nem figyeltünk kellőképpen a hívásodra, hogy szolgáljunk és hirdessünk téged. Néha elkeserít bennünket a világ evangelizálásának látszólag lehetetlen feladata. Máskor egyszerűen lefoglal a saját életünk, a saját terveink és vágyaink. Bánjuk, Urunk! Bocsáss meg nekünk, és használj a szőlőskertedben, kérünk! Ámen.

„Itt vagyok én”

Szépséges Jézus, Te hívtál, és én válaszolok. Itt vagyok én. Nincs semmim, amit hozhatnék, de elég annyit tudnom, hogy Te mellettem vagy, s hogy mindazokat, akiket elküldesz, képessé is teszed Jézus munkájának végzésére. Itt vagyok, Uram, használj fel művedben, és dicsőítsd meg magad életemen keresztül! Ámen.

„Küldj el engem!”

Istenünk, elismerjük, hogy életünk célja kinyilatkoztatni jellemedet a világ számára. Kérünk, küldj el a missziós területre! Mutasd meg, hol munkálkods, hogy csatlakozhassunk Lelked működéséhez! Irányítsd gondolatainkat és munkánkat, barátságainkat, missziós törekvéseinket! Szeretnénk világotítani érted, Jézusunk! Küldj el minket! Küldj el engem! Elmegyek! Ámen.

Közzétette a Generál Konferencia Lelkész Osztálya.

Írta: Dwain Esmond

<https://www.zecezilederugaciune.ro/anul2023/>

ROMÁNIAI ADRA – ÁLLANDÓ KÜLDETÉSBEN

AZ ADRA 69. UKRAJNAI HUMANITÁRIUS KONVOJA

Odessza körzetében a küldetés teljesítve!

A Romániai ADRA Ukrajnának szánt humanitárius konvoja 32 órai utazás után érkezett haza. A 65.000 euró meghaladó, mintegy 30 tonna segélyt 19 önkéntesünk szállította 13 haszongépjárművel. Isten megoltalmazta őket.

A Romániai ADRA több mint 30 tonnányi segélyt adott át hadban álló szomszédunknak a „Reménység Ukrajnának” elnevezésű projekt keretében, amelyet az olVIDAdos Egyesület, a FADERE Szövetség (Az Európában Élő Románok Szövetsége) és a IAN cég finanszírozott. A humanitárius terv kivitelezését a Mikolajivban – a Dél-ukrajnai Egyházterület keretében – működő Ukrajnai ADRA szervezettel folytatott tanácskozások és egyeztetések tették lehetővé.

„Az Ukrán Hetednap Adventista Egyház Dél-Ukrajnai Egyházterülete vállalta, hogy átveszi a Romániai ADRA szállítmányát, és humanitárius célokra használja fel a menekültek és mindazok ellátására, akik a háború miatt nehéz helyzetbe kerültek. Őszinte hálánkat fejezzük ki a Romániai ADRA önzetlen szolgálataért és támogatásáért. Nem volt könnyű a mai nap, de a Romániai ADRA munkatársainak mégis sikerült élelmiszert, ruházati cikkeket és gyógyszereket szállítaniuk a szükségben levők számára. Hálásak vagyunk a támogatásért és azért, hogy imádkoztak értünk. Isten áldja meg az Úrért és az embereikért végzett szolgálatokat” – nyilatkozta Dimitri Popravkin, a Dél-Ukrajnai Egyházterület elnöke.

Az élelmiszerekből, tisztálkodási cikkekből, ruházatból, lábbeliből, könyvekből és elsősegély-nyújtáshoz szükséges eszközökből álló adományok értéke meghaladta a 65.000 eurót. A szállításra 2023. január 8-án, vasárnap került sor. A Romániai ADRA 19 önkéntese 13 haszongépjárművel érkezett meg az ukrajnai Izmajilba. Az adományokat a Mikolajivban és Ukrajna más területein levő menekülteket befogadó központokban fogják szétosztani. A helyi hatóságok szerint Ukrajna déli régiójában nagyon nehéz helyzetben vannak az emberek, ezért bármilyen segítséget szívesen fogadnak.

„Borzalmas dolog a háború, néha azonban mégis be kell következnie, hogy te és én érzékenyebbé váljunk, és támogatni tudjuk az érintetteket. Az ukrajnai embereknek még mindig szükségük van a segítségünkre. Mindannyiunknak jut feladat” – jelentette ki Daniel Tecu a FADERE elnöke.

A „Reménység Ukrajnának” nevű projekt 69. humanitárius konvoját a már említett finanszírozók mellett a következő szervezetek is támogatták: Munténiai- és Dél-Er-

délyi Egyházterület, Viața și Sănătate Kiadó, Romániai Vallásközi Bibliatársulat, Shell-Gui SRL, Danex Bob Construct 2005 SRL, IT Galaxy, Millennium Tour SRL, SOMARO, Orkla Foods, az Élelmiszerbank, továbbá nagyon sok személy, akiről csak a menny tud. Értékeljük a támogatásukat, jutalmuk a mennyben vár rájuk.

Megemlítjük a 19 önkéntesünk nevét is: Creciuneac Walter, Pop Iacob, Bălașa Dorin, Voinea Daniel, Bălașa Gabriel, Dârmină Doru, Dârmină Leonard-Aurelian, Pârlea Virgil, Bogdan Andrei, Iarca Alin Dănuț, Sas Gheorghe-Ciprian, David Alexandru, Tihan George-Alexandru, Istrate Gabriela, Bădescu Vali, Nedelcu Daniel, Neacșu Daniel, Rădulea Liviu, Grigore George.

A Romániai ADRA 1990-től leginkább olyan fejlesztési projekteket támogat, amelyek egy bizonyos terület teljes lakosságát érintik. Az „Igazság. Együttérzés. Szeretet.” jelmondatot választó humanitárius szervezet örömet és reménységet visz az általa támogatott emberek életébe, miközben egy jobb jövőt hirdet, és kiáll az emberi értékek és méltóság megőrzése mellett. Akkreditált szociális szolgáltatóként a Romániai ADRA a Nemzetközi ADRA hálózatához tartozik, amely a Hetednap Adventista Egyház világszéles humanitárius szervezete, egyben az egyik legkiterjedtebb hálózattal rendelkező nemkormányzati szervezet a világon. Jelen van 118 országban, és saját működési filozófiája alapján az együttérzést gyakorlati megoldásokkal társítja, megszólítja a szükségben levőket, miközben nem tesz faji, etnikai, politikai vagy vallási különbséget az emberek között, mivel célja úgy szolgálni az emberiséget, hogy Isten akarata és terve szerint élhessünk egymás mellett.

„Iskolába akarok menni!” 2022–2023

Ez a projekt a 2022–2023-as tanévben 436 hátrányos helyzetű családból származó, kiváló iskolai eredményeket elérő gyermeket támogat.

Az „Iskolába akarok menni!” projekt révén a Romániai ADRA az iskola korai elhagyása ellen harcol, és próbál segíteni a gyermekeknek leküzdeniük életük két nehéz akadályát: a gimnáziumi és a líceumi osztályokba való bejutásukat. A projekt kedvezményezettjeit a helyi

önkormányzatokkal szorosan együttműködő ADRA-önkéntesek választják ki a helybéli tanintézmények igazgatóitól begyűjtött információk alapján.

A Romániai ADRA által gyakorlatba ültetett projekt az egész ország területére kiterjed, és olyan gyermekeken próbál segíteni, akik jó tanulmányi eredményeket érnek el, de az esetükben is fennáll az iskola elhagyásának kockázata, mivel nehéz anyagi helyzetben levő családokból származnak.

Egyrészt az oktatás a fejlődés szerves része, másrészt az oktatáshoz való hozzáférés hozzájárulhat a szegénység visszaszorításához, ezért a Romániai ADRA olyan projekteket ültet gyakorlatba, amelyekkel támogatja az oktatási folyamatokat, miközben síkra száll az esélyegyenlőség mellett. Az „Iskolába akarok menni!” projekt által

a tanév egész ideje alatt alapélelmiszereket adományoz a gyermekeknek, emellett időszakosan személyes tisztálkodási csomagokat, tanszereket, némely esetben pedig ruhát és lábbelít, a szükségnek megfelelően.

A projekt fő célkitűzései a következők:

- Hátrányos helyzetben levő családoknak nyújtott tanácsok és anyagi támogatások, hogy a gyermekeket tanulásra ösztönözzék.
- Az ösztönző támogatások állandó optimalizálása, hogy a diákokat tanulásra és önbecsülésük fejlesztésére készítsék.
- Gyermekeknek nyújtott támogatás a tanulási-képzési tevékenység során, hogy le tudják küzdeni a tanulás során felmerülő akadályokat és nehézségeket.
- Partneri kapcsolatok kialakítása más nemkormányzati szervezetekkel, állami intézményekkel és cégekkel olyan projektek gyakorlatba ültetésének érdekében, amelyek hozzájárulnak az iskola-elhagyás mutatóinak csökkentéséhez.

„Hálás vagyok Istennek, hogy a Romániai ADRA ebben a tanévben is elindította »Iskolába akarok menni!« elnevezésű projektjét. Gazdasági szempontból mindannyian nehéz időket élünk, napjaink leggyakrabban elhangzó szava a bizonytalanság. Számos család szembesül a nehéz társadalmi-gazdasági helyzettel, ami nagyon sok iskolába járó gyermeket is hátrányosan érint. A szociológusok és közgazdászok előrejelzései sem túl fényesek, ezért a szülőknek nagy erőfeszítésébe kerül támogatni iskolás gyermekeiket. Ilyen körülmények között határoztuk el, hogy újból az oktatásba fektetünk, mivel meggyőződésünk, hogy ezáltal a jobb jövő reményességét kínálhatjuk fel a hátrányos helyzetű gyermekek számára. Azért harcolunk az oktatásért, mert tudjuk, hogy ez megváltoztathatja egy hátrányos környezetből jövő gyermek jövőjét, ugyanakkor más életkilátásokat tárhat fel előtte. Az »Iskolába akarok menni!« projekt révén az álmok teljese-

déséért küzdünk, reménységet akarunk elhinteni a gyermekek lelkében, örömet akarunk szerezni nekik. Köszönetet mondok anyagi támogatóinknak, akik bizalommal és örömmel állnak az ADRA mellé, és támogatják ezt a kezdeményezést. Köszönöm az önkénteseknek és a helyi munkatársaknak a támogatást, és sok sikert kívánok a gyermekeknek az új tanévben!” – nyilatkozta Gabriela Istrate, a Romániai ADRA projektmenedzsere.

A 2022–2023-as tanévben országos szinten 436 tanuló részesül támogatásban az ország különböző területein: Bánátban, Bukovinában, a Partiumban, Dobrudzsában, Máramarosban, Moldovában, Munténiában, Olténiában és Erdélyben.

„Iskolába akarok menni!” Ez a segélykiáltás nagyon sok gyermek szívében megfogalmazódik, aki megértette, hogy egyedüli reménységet számára a tanulás jelent. Az „Iskolába akarok menni!” a nélkülözés és a nehézségek miatt túlságosan koraérett gyermekek óhaját fejezi ki! E kezdeményezés által a Romániai ADRA konkrét megoldásokat kínál az iskola-elhagyás társadalmi jelenségének visszaszorítására.

A Romániai ADRA célja a szűkésben levő emberek életminőségének javítása, ezért közösségfejlesztő kezdeményezéseivel az emberi erőforrásokba fektet, miközben öt fontos irányvonalat követ: a gazdasági fejlődést, az alapvető oktatáshoz és egészséghoz való hozzáférést, a családon belüli erőszak elleni küzdelmet, a természeti katasztrófák áldozatainak megsegítését és a hátrányos társadalmi csoportok támogatását.

A Romániai ADRA támogatja az oktatást!

Az „Iskolába akarok menni!” elnevezésű projekt célja támogatni a jó magaviseletű, szorgalmas, törekvő, a helyi hatóságok által is megbecsült, jó tanulmányi előmenetellel rendelkező gyermekeket, akik hátrányos helyzetű családokból származnak, és emiatt esetükben is fennáll az iskola elhagyásának veszélye.

Akik szeretnének e kezdeményezés keretében csatlakozni a Romániai ADRA csapatához, megtehetik a következő módon:

- önkéntes munkát vállalva;
- adományozás által (szükség van tanszerekre, élelmiszerre és tisztálkodási szerekre, valamint ruházatra);
- az ADRA bankszámláira utalt pénzbeli adományokkal;
- közvetlen adományozással az adra.ro/doneaza honlapon („Vreau la școală!” megjegyzéssel);
- 2 euró adományozásával a 8845-ös SMS-számon, az „ADRA” szó feltüntetésével. ■

Romániai ADRA

360 FOKOS LÁTÁSMÓD

Arómaiaknak volt egy Janus nevű istenük, akinek új-
évkor áldoztak. A hiedelem szerint megóvta őket a
hódítók támadásaitól, ezért jótevő istenként tisztel-
ték. Janusnak két arca volt: egyik előre, a másik hátra te-
kintett, emiatt az ajtó, az ünnepek
és az átmeneti jelenségek istenének
is tekintették.

De nem csak az istenek képe-
sek egy időben előre és hátra látni.
A technológiának köszönhetően a
gépkocsikba például olyan szenzo-
rokat, kamerákat építenek be, ame-
lyek a jármű minden oldaláról képe-
sek felvételeket készíteni. A parkoló-
szenzorok és a kamerák „látják” a
jármű mögötti, melletti területet,
hasznos segítséget nyújtva a vezető-
nek. Mégis minden autóvezető tud-
ja, hogy a legfontosabb az előre né-
zés. Zsúfolt forgalomban azonban
az autóvezetőnek sokkal jobban kell
összpontosítania és figyelnie.

Ilyenkor, év elején ígéreteket kapunk az Úrtól, ame-
lyek megvilágítják az előttünk álló utat, ezek segítségével
próbáljuk megtalálni a keskeny ösvényen való utazás leg-
helyesebb módját. De mivel keskeny az út, fokozott éber-
ségre van szükségünk. Ha a technológia világában ez
fantasztikus megvalósításnak tűnik, el kell mondanom
nektek, hogy a természet világában már van példa ha-
sonló képességre: vannak madarak, amelyek „alapfelsze-
reltségéhez” tartozik a 360 fokos látás! A legtöbb élőlény-
hez hasonlóan az ember azonban csak korlátozott látással
rendelkezik, és hasonlóan korlátozott az étellel kapcsolatos
látásmódja is. Hogyan kellene tekintenünk életünk lelki
színterére és az útra, amelyen a jobb világ felé utazunk?

Arccal a múlt felé

Ilyenek a konzervatívok. Számukra a múlt az út leg-
fontosabb szakaszát jelenti. A többi csak „függelék”, ami-
hez semmit sem kell hozzáadni, amin nem kell változ-
tatni, csupán tartani kell az irányt, megélni, kamatoztatni
a kapott értékeket, majd továbbadni azokat. Az sem szá-
mít, hogy hová jutunk el, ha egyáltalán eljutunk valaho-
vá, a lényeg az, hogy mindig az eredeti csomagot cipel-
jük magunkkal.

Biztos, hogy ez is fontos, hiszen számos bibliaszöveg
támasztja alá, és az élet konkrét eseményei is ezt igazol-
ják. A történelem és az eddig megtett út nélkül nem ju-
tottunk volna el idáig. A jelen döntési szabadságát a múlt
támpontjai tették lehetővé. Nem kell tehát alábecsülni
a régi ösvényeket.

Mindazonáltal ha a régi ösvények jelentik számunkra a
mindent és az élet lényegét, akkor komoly bajban vagyunk.
Mintha hátra fordulva haladnánk előre. Egy jármű utasa-
ként ülhetünk háttal a menetiránynak, mert így szemlél-
hetjük az elmaradó tájat. De ilyenkor bízunk abban, hogy
a jármű vezetője jól végzi a dolgát, mivel ő előre tekint.

A teológiai gondolkodás terén nagyon sokan megre-
kedtek a múltban, egész filozófiájuk a múltba kapaszkod-
dik. A protestánsok ragaszkodnak 1517-hez, az adven-
tisták 1888-hoz, s a keresztények általában az ősegyház
korszakához. A zsidók számára a kivonulás a referencia-
pont, ami a Biblia, de különösen az Ószövetség többszö-
rösen visszatérő témája. Egyesek azonban annyira a múlt-
ban ragadtak, hogy azt kezdték hangoztatni, hogy Egyip-
tomban jobban ment soruk. S nemcsak mondták, hanem
tervezgetni is kezdték a visszatérést, és vissza is fordul-
tak. Nem jutottak messzire, nem teljesült a vágyuk, hogy
újból ehessenek a fűszeres egyiptomi ételekből: tetemeik
a sivatagban maradtak, ők kerültek fel bizonyos élőlények
„étlapjára”.

Az időutazás csak képzeletben lehetséges. Én is sze-
retnék visszautazni ifjú éveimhez, de mindig egy áthatol-
hatatlan ontológiai falba ütközöm. Ki ne szeretne örök-
ké fiatal maradni? Az egyiptomiak filozófiája a ciklikus-
ságra épült, miszerint semmi sem új, minden ciklikusan
ismétlődik. Ez jellemezte nagyon sok nép és civilizáció
gondolkodásmódját. Ebben nincs helye az újnak és a fej-
lődésnek. Minden, ami új, veszélybe sodorja a kozmikus
egyensúlyt, és gyanússá válik.

Hasonló gondolatokat találunk Salamonnak az étellel
és általában a természettel kapcsolatos borúlátó elmél-
kedésében is: „Egyik nemzetség elmegy, és a másik eljő;
a föld pedig mindörökké megmarad. És a nap feltámad,
és elnyugszik a nap; és az ő helyére siet, ahol ő ismét fel-
támad. Siet délre, és átmeleg észak felé; körbe-körbe siet
a szél, és a maga keringéséhez visszatér a szél. Minden
folyóvíz siet a tengerbe; mindazáltal a tenger mégis meg-
nem telik: akármicsoda helyre a folyóvizek siessenek,
ugyanazon helyre térnek vissza. Minden dolgok, mint fá-
radoznak, senki ki nem mondhatja; nem elégednek meg
a szem látván, sem be nem teljesednek hallásával a fül”
(Préd 1:4-8).

Arccal a jövő felé

Ők a haladó szelleműek, az újítók, akik bíznak az egyén
és a társadalom fejlődésében. Számukra fontos, hogy ne
ragadjunk le a múltban. „Annakokáért elhagyván a Krisz-
tusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletes-
ségre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cseleked-
tekből való megtérésnek és az Istenben való hitnek” (Zsid
6:1). Íme, egy érthető és komoly felhívás a fejlődésre.
A növekedés hiánya komoly következményekkel jár.

A földi életben, a társadalmi és gazdasági kapcsola-
tokban szükség van arra, hogy a jövőbe tekintsünk, és
előrelátó forgatókönyveket dolgozzunk ki. Bár nem ismer-

**PROFETIKUS
TÁVLATOK
MUGUREL
ASAFTI**

**2023-BAN OLYAN
SZEMRE VAN SZÜK-
SÉGÜNK, AMELLYEL
KÉPESEK VAGYUNK
360 FOKOS SZÖGBEN
LÁTNI, HOGY MIN-
DENRE ODAFIGYELVE
FOLYTATHASSUK
UTAZÁSUNKAT.**

jük a jövőt, bizonyos eseményeket mégis előre láthatunk. Ide sorolhatók például az időjárás előrejelzések. Sokkal inkább érdekel bennünket, hogy milyen idő lesz, mint az, hogy milyen idő volt. Életünk számos tevékenysége a várható időjárástól függ.

Ha tudjuk, hogy vizsgáljunk kell, készülünk a vizsgára. Az üzleti életben is fontos megismerni a piaci tendenciákat vagy a termelési folyamatok dinamikáját. Viszont a legfontosabb mégis csak a profetikus látásmód. A prófécia megtöri a történelmi determinizmus folyamatát. Ha mindig csak egy fix esemény körül forognánk, többé nem lenne szükség a prófétai előrelátásra.

Pedig szükségünk van rá, hiszen figyelmeztetve lettünk a profetikus vakságunkra vonatkozóan. A Nagy Orvos felállította az utolsó egyház, Laodicea diagnózisát: vakság. Az Újtestamentum megemlíti néhány csodát, melynek során vakok gyógyultak meg, ahogy az Ótestamentumban is találkozunk nehezen megmagyarázható helyzetekkel. Hogyan kell értelmeznünk például a Jákobnak adott áldást? Izsák már szinte teljesen vak volt, és pont ekkor akarta megáldani a fiát. Az ízeleése viszont még jól működött. A jövőt egy teljesen vak öregember döntötte el. Ki bízna az ország vagy az egyház jövőjét egy ilyen vezetőre? Ráadásul Izsák jól tudta, hogy az áldás haszonélvezőjének más valakinek kellene lennie. Egy egész nép jövőjét veszélyeztette az, hogy a kapott prófécia ellenére sem látott a jövőbe.

Talán ma van leginkább szükségünk arra, hogy előre tekintsünk, és értékeinket az új helyzetekhez igazítsuk. Ez nem azt jelenti, hogy le kell mondanunk a hitről és a megváltozhatatlan elvekről. Egyszerűen csak arról van szó, hogy ezeket a társadalmi, kulturális, gazdasági, sőt vallási változásokhoz kell igazítanunk. A jövődölesek némelyikét ismerjük, másokról viszont csak tudomásunk van, nem tudjuk alkalmazni azokat. A szédületes iramban zajló eseményeket helyesen kell értelmeznünk és minden ember számára megmagyaráznunk.

Az Adventista Egyház profetikusnak, látnoknak, de nem konzervatívnek vallja magát. A történelem olyan leckéket adott, amelyeknek mind a jó, mind a rossz oldalát alaposan meg kell ismernünk, de nem eshetünk abba a hibába, hogy csak pionírjaink aranykoráról nosztalgia-zunk. Éppen elődeink segítettek nekünk a jövőbe tekintőnk, és meglátnunk azokat a profetikus útjelzőket, amelyek annál nagyobb fényel világítanak, minél sűrűbb sötétség telepedik a világra. Tekintetünk Urunk visszajövetelére szegeződik, amikor majd megjelenik a felhőkön, és minden szem meglátja Őt. Az eljövendő Jézus dicsőségtől fénylő arcáról tükröződik az a múltbeli kín, amit a szégyenteljes kereszthalálban elszenvedett.

Akik a jelenben élnek

2023-at írunk. Szükségünk van tehát szemre vagy optikai eszközökre, hogy megláthassuk, mi történik itt és most. Legyen bármilyen fontos a múlt és a jövő, a jelen

is az. Az élet a jelen folyamata. Jelen nélkül nincs sem múlt, sem jövő. Ma is teljesedik Isten egyik ígérete. Most lélegzünk és gondolkozunk. A múltbeli események emlékeivel próbáljuk előrelátni a jövőt, mégis a mában élünk.

A pszichológusok szerint a jelen a másodperc felét vagy töredékét jelenti. Sőt, szinte már a múltban éljük ezt a fél másodpercet is, hiszen ennyi időre van szükségünk ahhoz, hogy ingerek érzék az idegi receptorokat, hogy a szenzoriális emlékezet megfejtse az információt, és érzékelni tudjuk a valóságot.

Az evangélium szerint a jelenben, vagyis most van szükség állandó kapcsolatra Isten és az Ő népe között. Függetlenül a múlt magasztos eseményeitől vagy a jövővel kapcsolatos tervekről, Isten Fiának fizikai jelenléte volt a legfontosabb a nép számára, vagy legalábbis a legfontosabbnak kellett volna lennie. Jézus azért szenvedett, mert Jeruzsálem nem ismerte fel a jelen idő értékét. Miért nem? Azért, mert a város múltja nemzeti büszkeségre adott okot, mert a jövő fényesnek tűnt, a jelenben viszont elszalasztották az aranyalkalmat, ráadásul a jelen egy nyomorúságos végkifejlet felé haladt, s a számításaik nem egyeztek meg azzal, amit az Úr Lelke felajánlott. A fontos események máshol és más időszakban zajlanak, nem itt és nem most. Pedig a mienk a nagy ígéret, ami egyben hatalmas felelősséget is ró ránk, mely szerint lehetővé kell tennünk, hogy Isten terve itt és most teljessédjék! „Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, amik néked a te békességedre valók! De most elrejtettek a te szemeid elől” (Lk 19:42).

A hit jelenben való megélésének megerősítésére a Zsidókhoz írott levélben is találunk felhívást: „Annakokáért amint a Szentlélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában, ahol a ti atyáitok próbára tevésével megkísértének engem, és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig” (3:7-9).

Itt egy hatalmas feszültséggel találkozunk a jelen és egy másik történelmi időszak között. Először is, a történelem nem volt olyan rózsaszínű, amilyennek a régi ösvényeken járók hiszik vagy hinni szeretnék. Másodsorban pedig a Szentlélek nemcsak a Sínai hegyen vagy Minneapolisban nyilatkozott meg, hanem ma is szól hozzánk. Ma, 2023-ban kell látnunk és hallanunk. A Szentlélek ebben az évben is beszélni akar hozzánk, be akar avatkozni gyülekezeteink életébe, és csodákat akar tenni. Csak gyázzunk, hogy a nyakunk ki ne tekerődjön és szobor módjára megmerevedjen a múlt vagy a jövő felé fordulva, mert akkor nem fogjuk meghallani a Lélek hangját.

2023-ban olyan szemre van szükségünk, amellyel képesek vagyunk 360 fokos szögben látni, hogy mindenre odafigyelve folytathassuk utazásunkat. Nem másért, de ha beleesünk a mellettünk lévő gödörbe, hogyan érzük el a távolabbi, magasztos céljainkat? ■

A SZENT PÉTER-BAZILIKA

Omnium Urbis et Orbis Ecclesiarum Mater et Caput

„Minden templom anyja és feje, a teljes lakott világ anyae gyháza.” Ez a jelentése a fenti latin mondatnak, melynek hallatán a katolikus egyház legfontosabb templomára, a vatikáni Szent Péter-bazilikára gondolunk, de mily meglepő, ezt a címet eredetileg egy másik templom viselte.

A Szent Péter-bazilika különleges voltát mindenki elismeri, ahogy azt is, hogy nem azért egyedi, mert a maga 218 méter hosszúságával és 45 méteres szélességével (23.000 négyzetméter) a legnagyobb katolikus templom a világon, sem a Michelangelo által tervezett kupolája miatt (136 méter magas, átmérője 43 méter, súlya 14.000 tonna), és nem is az optikai effektusairól híres Bernini-oltár, vagy a 22 pápa holttestének helyet adó „vatikáni sírgödörök” kapcsán, hanem mert ez a

legrégebbi keresztény templom, amely Péter apostol sírjára épült. Legalábbis ezt a véleményt osztja a legtöbb keresztény, ezért keresi fel évente több millió zarándok.¹

Ezt a meggyőződést erősítik a Katolikus Egyház évszázados állításai, az egyházatyák kéziratai, valamint a pápai dokumentumok, amelyek szerint a templomot Konstantin császár építtette az apostol tiszteletére. A Margherita Guarducci által vezetett ásatások során emberi maradványok kerültek felszínre, amit aztán megcáfolhatatlan bizonyítékként fogadtak el e tekintetben.

De hogyan is lehetne kételkedni ilyen bizonyítékok láttán? Egyáltalán lehet-e kérdéseket felvetni? Fenntartások nélkül kellene elfogadnunk a bizonyítékokat? Vagy talán mégis jogos a további kutatás? A bizonyítékok tényleg igazolják, hogy Péter Rómában lett eltemetve? Mi tehát a történelmi igazság?

A kutatás az emberi természet egyik alapvető tulajdonsága. Az állításokat és véleményeket alapos elemzésnek kell alávetni, és csak azt kell elhinni, ami megfelel a valóságnak. Péter tetemének római jelenlétét már évszázadokkal ezelőtt kétségbe vonták, nem újkeletű tehát a sír létezésének cáfolása... A középkortól kezdődően voltak, és ma is vannak, akik nem osztják a Katolikus Egyház hivatalos véleményét. Legutóbb például három tudós – Libreto De Caro, az Olasz Kutatói Tanács tagja, Fernando la Greca, a Salernói Egyetem professzora és

Emilio Marcicciani, a Milánói Műszaki Egyetem dékánja – egy a *Heritage* c. folyóiratban megjelent cikkben cáfolta az állítást, miszerint Péter sírja a Vatikánban található.

Anélkül, hogy az alábbiakban utalnánk az említett tanulmányra, meghívom az olvasót, hogy a következőkben egyedül arra az állításra összpontosítsunk, mely szerint a Szent Péter-bazilikát Konstantin császár építtette az apostol sírjára.

Konstantin kereszténysége

Az egyik legfontosabb érv e tekintetben az, hogy Konstantin annyira tisztelte Péter sírhelyét, hogy arra építtette fel a templomot. Mielőtt elemeznénk ezt az állítást, meghívlak, vizsgáljuk meg Konstantin „kereszténységét”. Marilena Amerise szerint itt egy nehezen kezelhető örökségről van szó, amit a különböző korszakokban az épp uralkodó szemléletek, illetve a propaganda elvárásai alapján magyaráztak és adtak tovább.² Burchkardt azt állítja, hogy a császár becsvágya és hataloméhsége oly nagy volt, hogy személyével kapcsolatosan nem beszélhetünk sem kereszténységről, sem pogányságról, mivel egyszerűen „vallástalan” volt.³ Ha ide soroljuk keresztény magatartást teljesen mellőző tetteit, feleségei és unokái meggyilkolását, a bálványimádást és a féktelen életmódot, továbbá azt is, hogy az ariánus keresztiséget Nikomédiai Eusebiosz által vette fel a halálos ágyán, nem pedig Szilveszter pápa által, mint azt a hagyomány állítja (hiszen Szilveszter pápa akkor már két éve halott volt), összeáll a kép. Apollo-imádó, nem keresztény császár volt, akinek a politikai érdekeit az idők és a körülmények határozták meg.

A császár hódolójának számító Kaiszareiai Eusebiosz *Vita Constantini*⁴ című művében felsorolja a császár által építtetett templomokat, de meg sem említi a legfontosabbnak számító vatikáni Szent Péter-bazilikát. Konstantin az édesanyja, Ilona tiszteletére templomokat emelt Jeruzsálemben, Nikomédiában, Bithüniában és Antióchiában. Egyetlen említést sem tesz római templomokról, és arról sem, hogy a vatikáni templomot Konstantin építtette volna, sőt egyetlen birodalmi okmány sem igazolja ezt az állítást, ami nem is lenne valószínű, hiszen Konstantin császár élete utolsó szakaszát Konstantinápolyban, Bithüniában és Nikomédiában töltötte, nem pedig Rómában. Abban az időben Rómában Crispus (305–317) uralkodott, utána pedig a császár fia, II. Konstantin (317–337), akinek Lactantius volt a tanítómestere,

**KERESZTÉNY
TÖRTÉNELEM
BENONI
CORNELIU LUPU**

**MÉG HA RÓMÁBAN IS
HALT VOLNA MEG PÉTER,
AKKOR SEM ALAPÍTHATOTT
EGYHÁZAT, RÓMA PÜSPÖKE SEM
LEHETETT, ÉS A SÍRHELYE SEM
ÁLLHAT NÉRŐ CIRKUSZÁNAK
KÖZEPÉN, Ahol akkoriban vad-
állatok elé vetették a keresztényeket.**

ezért elképzelhető, hogy felkarolta a keresztény értékeket, noha sem Crispus, sem II. Konstantin nem keresztelkedett meg. Bár II. Konstantin nyíltan sosem vallotta magát kereszténynek, valószínű, hogy ő támogatta az első templom építését Vatikánban. A tényleges építkezésre viszont csak később került sor, Theodosius császár 380-ban kiadott ediktuma nyomán, amely államvallássá léptette elő a katolikus vallást, így a birodalomban egyedül a Katolikus Egyházat ismerték el.

Akkoriban számos pogány templomot romboltak le, a pogányokat pedig üldözték. Az egyház egyre nagyobb hatalmat kapott. Ekkor kezdődtek a nagy római templomok, többek között a Lateráni Szent János- és a Szent Péter-bazilika építkezési munkálatai. A jelek szerint a püspök székhelyéül szolgáló lateráni templom épült meg először, s a *Storia di Roma*⁵ szerzője, Gregorius határozottan állítja, hogy a vatikáni templomot nem Konstantin császár építtette.

Ami a római templomok történetét illeti, több mint 1500 éven keresztül nem a Szent Péter-bazilika számított a templomok „anyjának”, mivel a lateráni Szent János-székesegyház viselte az *Omnium Urbis et Orbis Ecclesiarum Mater et Caput* címet. A pápaság itt székelt egészen a reformáció koráig. Ehhez a templomhoz köthetők a lateráni zsinatok, a keresztés hadjáratok, a középkori ediktumok és az inkvizíció. A vatikáni templom kevésbé volt fontos, majd csak II. Gyula pápa trónra kerülése után kapott jelentőséget, amiben Michelangelo munkája is fontos szerepet játszott.

A sír helye

Egyesek továbbra is kitartanak a mellett az állítás mellett, hogy a templom Péter sírhelyére épült...

Mielőtt azonban megvizsgálunk a tényeket, fontos megjegyeznünk, hogy Theodosius rendelete alapján az egyház birtokába került az összes ókori pogány templom, amelyet utólag átalakítottak. Romulus és Remus templomaiból lett a Szent Kozma- és a Damján-plébánia, valamint a Szűz Mária és Mindenszentek Pantheon-templom; Minerva templomából a Szent Mária-plébánia; Aesculapius templomából a Szent Bertalan-templom; Herkules templomából a Szűz Mária-főtemplom; Fortuna templomából az Egyiptomi Szent Katalin-templom; Mitra istenség templomából a Szent István-székesegyház; Ízisz templomából a Stefano del Cacco templom, és még sorolhatnánk...

Kereszténynek nyilvánították a római közfürdőket, a könyvtárakat, a Szenátust és a mauzóleumokat... Csak néhány példát említünk: Diocletianus termája – Szűz Mária-fürdőkápolna; Flaminiusz termája – Szent Lőrinc-fürdőterme; Augustus könyvtára – Antiquai Szűz Mária-könyvtár; Curia Julia (Szenátus) – Szent András-terem; Theatrum Pompeianum – Grottapintai Szent Mária-templom; Hadriánusz mauzóleuma – Szent Mihály-mauzóleum...

A felsorolásból természetesen nem hiányozhatnak a római arénák és cirkuszok sem. A Colosseumnak is nevezett, Flavius által emeltetett amfiteátrumban építették fel az Irgalmas Szent Mária-templomot; a Maximus cirkusz helyén a Szűz Mária-körtemplomot; Alexandros arénájának helyén épült fel a Szűz Mária- és a Szent Benedek-templom; a Variano arénában a Jeruzsálemi Szent Kereszt-templom; a Flaminius cirkusz helyén a Santa Maria Dominae- és a Szent Lőrinc-templom; Néro császár cirkuszának vatikáni helyszínén pedig a Szent Péter-bazilika.

Nem egy különleges esetről van tehát itt szó, ahogy azt oly kitartóan állítják egyesek, amelynek alapján védik az apostol sírhelyét meghatározó hagyományt, hanem az egyház egy általános gyakorlatáról, miszerint már a IV. századtól kezdődően mindenfelé templomokat kezdtek el építeni. Ennek értelmében Néro cirkuszának helyére is templomot emeltek, aminek később nagy jelentőséget tulajdonítottak.

Fontos megjegyeznünk, hogy az építkezés idején Néro arénája már több mint kétszáz éve elhagyatottan állt. A városlakók az aréna kőtömbjeiből templomokat építettek néhány pogány istenség – Jupiter, Aesculapius, Fauna, Apollo, Mars – tiszteletére. A közelben állt Minicianus, Numidicus, Ispico, Brittiani, Marcus Aurelius és Hadriánusz síremléke is. A Szent Péter-bazilikában zajló legújabb ásatások során 26 sírból álló nekropoliszt tártak fel, de egyetlen komoly jel sem utal arra, hogy ezek keresztények sírjai lennének, mint ahogy bibliai bizonyítékok vagy első századi feljegyzések sem igazolják, hogy Péter Rómában lenne eltemetve. Ezt a hagyományt csak később terjesztette el Tertullianus és Eusebiosz.

Továbbá jelentős keresztény írók állítják, hogy Péter nem is járt Rómában, hanem csupán Antiókhiaig jutott el: Szmirnai Polikárp (60–156); Appianosz (?–140); a Rómában megtért Tatianosz (120–173); Pszeudó Barnabás (130); Hermasz, a „Pásztor” szerzője (13–140); Lioni Ireneosz (140–280); Szamoszatai Lukianosz (167); Kelszosz, a filozófus (178); Quadratus (123–124); Ariszteidész, athéni bölcselő (139); Atenagorász (180–?); Szardeszi Meliton (160–?); Hierapoliszi Apollinariosz (II. század); Antiókhiai Teofilosz, „a Szent Péter utáni VI. püspök (180–?); Minucius Felix, a római ügyvéd (222–225); Hégeszipposz (180–192); Hippolütosz, római pap (70–150).

Folytatás a 23. oldalon

AZ AJTÓ ELŐTT ÁLLÓ KRISZTUS

*Nem kérheted Istentől, hogy helyet készítsen neked a menyben,
ha te most nem adsz helyet Jézusnak a szívedben.*

**KÉSZEN
VAGY-É?
FÜSTÖS
ENDRE**

**„ÍMÉ AZ AJTÓ ELŐTT
ÁLLOK ÉS ZÖRGE-
TEK; HA VALAKI
MEGHALLJA AZ
ÉN SZÓMAT ÉS
MEGNYITJA AZ
AJTÓT, BEMEGYEK
AHHOZ ÉS VELE
VACSORÁLOK, ÉS
Ő ÉN VELEM. AKI
GYŐZ, MEGADOM
ANNAK, HOGY
AZ ÉN KIRÁLYI-
SZÉKEMBE ÜLJÖN
VELEM, AMINT
ÉN IS GYŐZTEM
ÉS ÜLTEM AZ ÉN
ATYÁMMAL AZ Ó
KIRÁLYISZÉKÉBEN.
AKINEK VAN FÜLE,
HALLJA, MIT MOND
A LÉLEK A GYÜ-
LEKEZETEKNEK.”
(JEL 3:20-22)**

vagy magát az üzenetet, mely oly meggyőző erővel jut kifejezésre a képen. Végül az egyik barát hosszú merengés után a művész felé fordulva ezt mondta: „Hunt, van valami a képen, ami zavaróan hat.” „Mi az?” – kérdezte meglepődve a művész. – „Az ajtón nincs kilincs, ide ugyan nem léphet be az Úr.” – „Nem, ez nem hiba – válaszolt Hunt nyugodt hangon –. Az ajtó, mely előtt

A művészettörténet egyik kimagasló alakjának, William Holman Hunt-nak van egy híres festménye, amely a maga egyszerűségével elbűvöli a szép és nemes íránt fogékony lelkeket. Ez a kép a názáreti Jézust ábrázolja olyan megkapó erővel, hogy aki egyszer látta, az sosem fogja elfelejteni lebilincselő hatását. Szelíd, esti hangulat tölti be a képet, amelynek előterében egy szerény ház deszkaajtaja előtt áll a Megváltó, a töviskoszorúval koronázott Király. Fennkölt homlokán isteni szelidség ragyog, arcán boldog béke, egyik kezében halványan pislálkozó lámpa, a másik kezével az ajtón kopogtat. Az alkotó kétségkívül a következő bibliai igét akarta ábrázolni: „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem” (Jel 3:20).

Mielőtt Hunt e csodálatos művét a nagy nyilvánosság előtt bemutatatta volna, meghívta magához néhány barátját, hogy meghallgassa a véleményét az alkotásról. Mindenki gyönyörködött a kép szelíd bájában, voltak, akik a harmonikus színhatást dicsérték, mások a Názáreti szelíd arcvonásait,

az Úr áll, az emberi szívet jelképezi, amelyet csak belülről lehet kinyitni.

A zárt ajtók előtt álló, fáradhatatlanul zörgető Krisztus minden időben aktuális kép. Krisztus zörget a szíveken, és az ajtók zárva vannak. A tudatlanság, a gőg és a hitetlenség lakatja tartja zárva a bűnös, emberi lelkeket. Ha nem akarjuk hazugságokkal áztatni magunkat, bűnbánóan, mellünket verdesve kell ezt beismernünk. Jézus Krisztust nem értette meg a világ, nem hallotta meg zörgetését sem a múltban, sem a jelenben, bár megjelenése óta már kétezer év pergett le az örökkévalóság óráján. „A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt” (Jn 1:10-11). Ez a megdöbbentő, de kézzelfogható, rideg valóság, amit nem lehet tagadni. Aki ennek az ellenkezőjét állítja, az nem ismeri sem a múlt történelmét, sem a jelen valóságát.

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek” – hangzik Krisztus intó szava napjaink keresztény társadalmához is. A krisztusi szó azonban még mindig süket fülekre talál, a szívek zárva vannak, az ajtókon nincs kilincs. A világ arculata sajnos alig változott. Az árnyok ugyan eltolódtak, de a lényeg ugyanaz maradt. Bármerre nézünk, bárhova tekintünk, a krisztusi szívet, a krisztusi szeretetet nem találjuk sehol. A mai világ embere is hamis istenek pogány oltárain áldoz. Ézsaiás próféta szava még mindig időszerű: „Tapogatózunk, mint vakok a falat, és tapogatózunk, mint akiknek szemük nincs, megütöközünk délben, mint alkonyatkor, és olyanok vagyunk, mint a hallottak az egészségesek között” (Ézs 59:10).

William Holman Hunt: A világ Világossága (1853–1854)

Megrázóan szomorú ez a kép, mégis be kell ismerünk, hogy ez az igazi állapota napjaink keresztény társadalmának. Krisztus kívül áll az ajtók előtt, és nem bent a szívekben. Az ajtókon kívül nincs kilincs, és Krisztus egyre csak zörget, fáradhatatlanul, sosem lankadva, sosem csüggedve, és bebocsátást kér az egyének és a nemzetek szívébe. Szelíd szavakkal mondja: Régóta állok itt, halljátok meg szómat.

Meg kell hallanunk Krisztus bebocsátást kérő szavát. Ki kell tárnunk előtte szívünk ajtaját, mert mindazokra, akik befogadják Őt, áldott jutalom vár. „...*Ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem*”. Ez a legnagyobb boldogság, amit mi, emberek megtapasztalhatunk. Aki szívét és lelkét teljesen átadja Krisztus eszméinek, az nyugodt és megelégedett az élet minden körülményei között. Lelke hasonló a csöndes tó vizéhez, melynek nyugalomát hegyóriások védik. Bármilyen megpróbáltatás vagy sorscsapás érje, annyira, hogy könnyhullatás legyen a kenyere éjjel és nappal, akkor sem csüggedne, mert hallaná Krisztus sebet kötöző, nyhét adó szavát: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztalak titeket*” (Mt 11:28). Sőt, még a bűn miatt sincs miért rettegnie, mert az őszinte bűnbánat, az igaz töredelem után ismét ég felé emelheti szemét, ahonnan az engesztelő ige hangzik: „*Megbocsáttattak néked a te bűneid*”.

Jézussal minden erénnyé válik a földön, még a legegyszerűbb jelenségek is magasztosak lesznek. Milyen elszomorító mégis, hogy mi, amikor jól megy sorunk, nem sokat gondolunk a Megváltónkra, csak a megrázó csapások súlya alatt kiáltunk Hozzá: „Uram, Könyörülj rajtam!”. Vigyázzunk, mert az ingadozó magatartásnak nagyon szomorú következménye lehet. Mily lesújtó lenne ránk nézve, ha az elszámolás napján nekünk is hasonló ítélet kellene hallanunk az Úrtól: „*Mivel lágyemeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból*” (Jel 3:16). Ezzel szemben mily felemelő lesz, ha a Jutalmazó hangját halljuk: „*Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet*” (Jel 3:12).

Az Úr jön, és nemsokára itt lesz! Kész vagy-e Őt fogadni? Várod-e olyan forró szeretettel, mint ahogy egy kedves vendéget szokás fogadni? Vendéged számára feldíszítetted-e a legszebb szobádat? A szívedben elkészítetted-e már a szállást a legkedvesebb Vendégnek, az Élet Fejedelmének? Ne feledd, testvérem, a figyelmeztetést: „*Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál*” (Mt 24:46). ■

Füstös Endre, Magyardécse

Következtetés

A Szent Péter-bazilikát nem Konstantin építtette, hanem valószínűleg valamelyik fia. De talán biztosabb azt állítani, hogy azután épülhetett, miután a teodosziosi rendelet lehetővé tette a pogány templomok, az arénák és Néro cirkuszának birtokba vételét. A cirkusz lepusztult, később pedig temetkezési helyé vált, s mivel a római törvény szerint a sír szentnek minősült, senki sem merte bolygatni, éppen ezért az a tény, hogy mégis templomot építettek a sírokra, azt igazolja, hogy a katolikus vallás már államvallássá lett nyilvánítva, tehát előnyökben részesült, miközben a pogányság hanyatlóban volt. A IV. század végén terjedt el Eusebiosz nyomán az a hagyomány, mely szerint a Római Egyházat maga Péter alapította, aki mártírhálált halt, miután 25 éven át Róma püspöke volt. Ez az időszak egybeesik a ma ismert hagyomány kialakulásának idejével, csakhogy ekkor már több mint 300 év telt el Péter halála óta.

Ma már senki sem hiszi el az apostol 25 éves püspökségéről szóló történetet. A római egyházat nem Péter, hanem névtelen keresztények alapították. Egyes kutatók ta-

gadják, hogy Péter járt volna Rómában, ettől eltekintve a sírhelyével kapcsolatos hagyomány erősebb, mint valaha. De még ha Rómában is halt volna meg, akkor sem alapíthatott egyházat, Róma püspöke sem lehetett, és a sírhelye sem állhat Néro cirkuszának közepén, azon a helyszínen, ahol akkoriban vadállatok elé vetették a keresztényeket. Ami pedig a Margherita Guarducci által talált emberi maradványokat illeti, azok még több kérdést vetnek fel, mivel Péternek tulajdonított fej található a lateráni Szent János-bazilikában is, a Pál fejével együtt, míg egy másik fejet a vatikáni sírboltban őriznek. ■

Dr. Benoni Corneliu Lupu, lelkipásztor, Róma, Olaszország

1. *The Search of St. Peter's Memory ad catacumbas in the Cemeterial Area ad Duos Lauros in Rome*
2. Amerise: *Il battesimo di Costantino*, 9. o.
3. Burchkardt: 1957, 363. o., idézet: Amerise, *Il battesimo di Costantino*, 14. o.
4. Eusebio: *Vita Costantini*, III, 25–62. o.
5. Gregorius: *Storia di Roma*, vol I, 73. o.

ERDÉLYI MAGYAR ADVENTISTA LELKÉSZEK TOVÁBBKÉPZÉSE

„Kérlek azért az Isten és Jézus Krisztus színe előtt:
Hirdesd az Igét!” (2Tim 4:1–2).

Úgy tartja a régi mondás, hogy a jó pap holtáig tanul. Az egyetemi szintű teológiai tanulmányok elvégzését egy intenzív szakasz befejezésének tekintjük, amit a hatékonyság érdekében a lelkési szolgálat teljes ideje alatt szükségszerűen követnie kell a folyamatos önképzésnek, tanulásnak. Időközönként szakemberek által tartott képzésekre is sor kerül, melyeket az Egyházterület, az Unió, vagy ritkábban a Divízió Lelkész Osztálya szervez.

Mi, erdélyi magyar adventista lelkészek a teológiai tanulmányainkat román nyelven végeztük. Ezért is láttuk szükségesnek, hogy a magyar teológiai nyelvezet elsajátítása és a közösségápolás érdekében évente tartsunk erdélyi magyar lelkésztovábbképzést, anyaországi meghívott előadókkal, ami 2010 óta működik az Etnikai Csoportok, valamint a Lelkész Osztály égisze alatt. Ez a kezdeményezés, akárcsak a Kárpát-medencei magyar adventista lelkészek találkozója, az Unió és a kétnyelvű egyházterületek támogatásával történik. Sajnos, a járvány ideje alatt akadozott ez a tevékenység, de hála Istennek, az idén duplázunk! Januárban megtörtént a képzés, és Isten segítségével szeptember végén a Kárpát-medencei adventista lelkészek találkozója is sor kerül! Mindeközben már készülünk az erdélyi magyar adventisták ötévente tartandó kongresszusára – amelyre szeretettel várunk minden érdeklődőt –, s amely idén a marosvásárhelyi sportcsarnokban kerül megrendezésre szeptember 8–9 között.

A marosvásárhelyi „B” gyülekezetben nagyszemű és hasznos retorikai képzésre került sor január 16. és 17. között. Sajnos, a negyven jelentkezőből – különböző okok miatt – nem sikerült mindenkinek eljönnie. A dr. Németh Zoltán vezette DrPrezi-csapat – melynek mottója: „Ha nem lélekből forr szavad, ősi erővel, ősi kedvvel, senkit magával nem ragad, (...) szívből-szívből utat nem akármí, csak szívből jött szó talál” – az előadás-művészet különböző területeit érintő gyakorlati, lelkesítő képzést tartott a lelkészeknek. Előadók voltak: dr. Németh

Zoltán, retorika, nyilvános beszéd tréner; Ruff-Kiss Ágnes, beszédtechnika tanár; T. Bienek Ildikó, testbeszéd és hatáskeltés specialista; valamint Bacsó György, csapatépítés tréner. A tematika a következő területeket érintette: A meggyőzés és figyelemfenntartás eszközei; Retorika és érzelmi hatáskeltés a beszédben; Beszédtechnika; Önazonosság, lámpaláz, önbizalom; Testbeszéd és nonverbális hatások; Powerpoint és vizualitás.

Milyen volt a találkozó? Hogyan élték meg a résztvevők? Megosztok néhány őszinte választ, azzal a szándékkal, hogy az olvasó maga értékelje az alkalom hangulatát és hasznosságát.

Sokat elárulnak Ruff-Kiss Ágnes előadó saját oldalán megosztott gondolatai: „A félelmek bénítóan tudják befolyásolni a várakozást és az eredményességet. Gigáig fuldokoltam ebben. Két napra Marosvásárhelyre utaztunk, 30 adventista lelkésznek tartottunk képzést. Hogyan fogjuk mi, világi trénernek megtalálni a kapcsolódási pontokat az eddig csak egyházi kereteken belül történt képzésben részesülő lelkészekkel? Hogyan hidaljuk át a távolságot, törjük át a falat? Annyira zakatoltak bennem ezek a kérdések, hogy a képzés előtti éjszaka csupán 3,5 órát aludtam. Utazás közben is sokat beszélgettünk erről.

Az első nap reggelén dr. Németh Zoltán kezdett. Hatalmas szakértelemmel, de ami ott és akkor sokkal fontosabb volt: humorral, kapcsolódási szándékkal, nyitottsággal. Két óra alatt oldódtunk a nevetésben, szakmaiságban, együttlétben. A délutáni kiscsoportos tevékenység már örömteli és könnyű kapcsolódás volt. A nyugalmazott lelkész éppen olyan nyitott és figyelmes volt, mint a 24 éves pályája elején járó ifjanc. Nagyon sokat tanultunk. Csodálatos emberi minőséget tapasztaltunk. Bátor kijelentésnek tűnhet január közepén ilyet mondani, de biztos vagyok benne, hogy ez az év legmeghatározóbb tréningje volt. Emberileg, találkozásokban, nyitottságban.”

Balla Loránd, az esemény főszervezője így értékelte és foglalja össze a találkozót: „Nekünk, erdélyi magyar lelkészeknek abban az örömben és áldásban volt részünk, hogy kétnapi intenzív retorikai

**A HATÉKONY
IGEHIRDETÉSÉRT
SZÁSZ
ERNO**

mesterkurzuson vegyünk részt Marosvásárhelyen. Nagyon jó hangulat volt, ami elsősorban Istennek, majd az előadó tanároknak és a lelkészeknek köszönhető. Fontosnak tartom mindazt, amit tanultunk. Szerintem sokat fejlődtünk a következő területeken: hogyan lehet érdekesen előadni, hatásosan beszélni, hatni a hangunkkal és a testbeszéddel, és eredményesen átadni az üzenetet. Imám, hogy mindazt, amit tanultunk, hatékonyan alkalmazzuk a Biblia üzenetének átadásában.”

A lelkészek WhatsApp-csoportjában megjelent megjegyzésekből ollóztam ízelítőnek: „Értékelem, hogy mindenkit személyre szólóan bátorítottak, és egyéni tulajdonságainkat próbálták fejleszteni.”; „Számomra az volt nagyszerű, hogy az előadók oly sok értéket felhoztak és felmutattak a kollégákból. Örülök, hogy jelentősen jobban megismerhettem a lelkész csapatot.”; „Nagyszerű csapatépítő tevékenység volt. Megismerhettük magunkat más szemüvegén keresztül, és megismerhettünk másokat is kiélezett helyzetekben. Sok tehetség szorult a lelkési karba! Még szükség lesz bányászókra, akik előhozzák a bennünk szunnyadó dolgokat.”

A számos visszajelzésből és megjegyzésből sok lelkesedés, értékelés sugárzik, és mindenki egyetértett azzal, hogy a hivatásunk teljesítése szempontjából nagyon hasznos találkozón vehettünk részt. Én – egyik a nyugdíjasok közül –, személyesen csak azt sajnálom, hogy erre nem 1980-ban került sor, amikor a szolgálatba léptem, de... jobb

később, mint soha. A vezető testvérek helyesen döntöttek, amikor négy, szakmailag jól felkészült, kellemes emberi kvalitásokkal, nyitott, alkalmazkodó képességgel, sok empátiával rendelkező, nagyszerű előadó által biztosították a képzést.

Kísérje Isten áldása az előadókat! Bennünket, a képzésben résztvevő lelkészcsapatot segítsen a Szentlélek beépíteni a tanultakat a szolgálatunkba, a hívők áldására és Isten dicsőségére! ■

Szász Ernő, nyugdíjas lelképásztor, az Élet és Egészség Kiadó magyar szerkesztőségének koordinátora

OMEGA (II)

ADVENT-TÖRTÉNELEM FLORIN LAIU

KELLOGG ELVEI
ÖSSZHANGBAN VOL-
TAK ELLEN WHITE
SZEMLÉLETÉVEL,
ÍGY A SZANATÓRIUM
ELFOGADHATÓ MÉR-
TÉKBEN TÜKRÖZTE
AZ ADVENTISTA
LÁTÁSMÓDOT.

Előző cikkünkben láthattuk, hogy az „Omega” nevet Ellen White adta Kellogg doktor filozófiája következményeinek. Magát a filozófiát – amelyet a *The Living Temple* c. könyv részletez – prófétaóánk „Alfának” nevezte. Közelebbről is megvizsgáljuk ezt a jelenséget, de előbb ismerkedjünk meg Kellogg doktossal.

Ki volt dr. John Harvey Kellogg (1852–1943)?

J. H. Kellogg Amerika és az adventtörténelem híres személyisége volt. „Orvos, az egészségügyi reform népszerűsítője, táplálkozási szakértő, feltaláló, szerző, eugenikus, üzletember. A Battle Creek-i szanatórium igazgatója és a kukoricapehely feltalálója”, amely időközben széleskörben gyártott és a világ minden táján ismert élelmiszer lett. Sokáig szorososan együttműködött a White családdal.

Gyöngé fizikumú, beteges, de annál szorgalmasabb és dolgozabb gyermek volt. 9 éves korában ment először iskolába. Szerette a tudományokat, a történelmet és a matematikát. A kötelező iskolai olvasmányokon kívül is sokat olvasott. 11 évesen az apja műhelyében dolgozott, majd James White az inasul fogadta a nyomdájába, később korrekorként alkalmazta. Gyakori vendége a White családnak, közös utazásokon is részt vett, aminek befolyására megváltoztatta az életmódját.

John H. Kellogg tanító szeretett volna lenni, nem pedig orvos, ugyanis nem bírta a vér látványát. Abban az időben kapta Ellen White a kinyilatkoztatást, hogy J. H. Kellogg fontos szerepet fog játszani az adventista misszióban. 15 éves korában összegyűjtötte a környék gyermekeit, és földrajzot tanított nekik, 16 évesen pedig már alkalmazott tanítóként dolgozott, továbbá több egyházi vezető mellett titkárként segédkezett.

20 éves korában beiratkozott egy állami főiskolára, miközben takarékos életet folytatott. James White azonban meggyőzte, hogy egy másik híres főiskolán vegyen részt dr. Russel Trall higiénia- és terápiakurzusán, amelyet a testvére, Merritt Kellogg is elvégzett. Dr. Trall egészségügyi iskolája a természetes gyógymódokat (a helyes étrend,

a víz, a tiszta levegő és a testmozgás fontosságát) népszerűsítette a gyógyszerek („drogok”) helyett.

A Trall-tanfolyamok elvégzése után – James White tanácsára – elkezdte tanulmányait a Michigan Egyetemen. Egy év után átiratkozott az akkori amerikai orvosképzés fellegvárának számító New York-i Bellevue Orvosi Egyetemre, amelyet 1875-ben el is végzett. A White házaspár 1000 dollárral támogatta a tanulmányait.

Kelloggnak azonban nem volt elég, hogy a leg-rangosabb orvosi egyetem oklevelének birtokosa. Valósággal falta az orvosi kiadványokat, állandóan a tökéletességre törekedett, hatalmas összeget költött magánórákra különböző orvosi szakterületeken, híres orvosok korrepetálták. Európában koraszülötteket gondozott, vérszegénységben, tüdőbetegségben, rákban szenvedő betegeket kezelt, bővítette kardiológiai, fülorrgégészeti, bőrgyógyászati ismereteit. Megismerkedett a fizioterápia különböző ágaival, valamint az elektroterápiával és a rádióterápiával. Amerikában az első közt neki volt elektrokardiográf készüléke.

A szanatórium

A magasan képzett J. H. Kelloggot 1876-ban kinevezték az adventista szanatórium élére. 24 évesen az intézmény főorvosa és egyetemi professzor volt. Az ifjú orvos nehezen fogadta el a felkérést, és csak azután vállalta el a megbízást, miután a White család biztosította őt, hogy teljesen rábízák az intézmény igazgatását, és szabadon alkalmazhatja a „racionális medicinát” és a „hygeio-terápiát”.

Ellen White azután szorgalmazta az egészségügyi szanatórium megalapítását, hogy 1865-ben látomást kapott az Úrtól az egészségügyi reform szükségességéről. Az elképzelés az volt, hogy a gyógyászati intézményekben a betegeket a megelőzően és az Istennel és a természettel való együttműködésen alapuló szemlélet alapján gyógyítsák.

Kellogg elvei összhangban voltak Ellen White szemléletével, így a szanatórium elfogadható mértékben tükrözte az adventista látásmódot. Kellogg tudományos irányultságát Ellen White és más életmód-reformátorok írásai határozták meg. Kellogg

egészségügyi filozófiája („a biológiai élet”) a következő hét elvben foglalható össze:

1. Erkölcsi kötelességünk engedelmeskedni az élet és az egészség törvényeinek.
2. A szellemi, erkölcsi és testi egészség egyedül a szellemi, erkölcsi és fizikai törvények tiszteletben tartásával őrizhető meg.
3. Az egészséges test lényeges az egészséges elme szempontjából.
4. A testi egészség elősegíti az erkölcsösséget.
5. Az erkölcsösség is hozzájárul a testi egészség megőrzéséhez.
6. A betegségek kezelésében a legegyszerűbb és legbiztosabb gyógymódok az igazi gyógyító hatóanyagok.
7. A természet a leghatékonyabb orvos.

A szanatórium non-profit vállalkozás volt. Nem az egyház volt a tulajdonosa, hanem különböző lelkészek és laikusok, köztük J. Preston Kellogg, John Harvey édesapja, aki többségi részvényes volt. J. H. Kellogg az orvosok és a betegek tanítójának tekintette magát, a szanatóriumot pedig inkább egyetemnek, mint kórháznak. Az igazgatóságnak sikerült összegyűjtenie a pénzt, és két év múlva, 1878-ban megépült a szanatórium új, sokkal nagyobb és sokkal jobban felszerelt épülete. Az intézmény rövid időn belül ismert amerikai és adventista márka lett.

Dr. Kellogg ezután egy a meglévőknél még nagyobb, grandiózusabb épületet szeretett volna felépíteni, de ezúttal az igazgatótanács pénzügyi okok miatt visszalépett mögüle, Ellen White pedig határozottan ellenezte a hitelből építkezés lehetőségét, továbbá nem támogatta azt az elképzelést sem, hogy egészségügyi intézményeink hatalmas, luxusszállodaszerű épületekben működjenek, amelyek vonzzák a tömegeket Battle Creekbe. Szerinte alkalmasabb, ha több szerényebb, de annál hatékonyabb központot működtetne egyházunk a világ minden pontján.²

A vezetőség kezdeti ellenállása dacára Ellen White elfogadta Kellogg tervét egy új épületszárny felépítésére, amelyben a tervek szerint jótékonyági kórháznak kellett működnie. Maga Kellogg vásárolta meg a telket, amelyen az új szárnyat felépítették, és a vezetőség anyagilag támogatta a projektet. Kellogg azonban nem állt meg itt. 1890-ben egy másik épületet is felhúzott, majd 1900 körül újabb földterületeket vásároltak, amelyeken gazdálkodni kezdtek, zöldségeket, gyümölcsöket termesztettek, állatokat neveltek, hogy elő tudják teremteni a betegellátáshoz szükséges

tejet és tojást. Az intézmény működésének csúcán, a XX. század elején a szanatórium mintegy 700 beteget gondozott, az alkalmazottak száma pedig megközelítette az 1000-et.

Az adventista egészségügyi filozófia és a XIX. századi orvostudomány

Ahhoz, hogy megértsük a Battle Creek-i szanatórium és az adventista egészségügyi filozófia forradalmi oktatási jelentőségét, vessünk egy pillantást a XIX. század első felében uralkodó orvoslási gyakorlatra, melyet a század második felében is alkalmaztak Amerikában. Az adventizmus megjelenésének századában az orvostudomány még mindig hagyományos, az alkímiához és az asztrológiához közeli elméleteken alapult, úgymint a testnedvek elmélete³ vagy a szignatúran⁴. A betegek sokszor jobban jártak volna, ha nem kezelik őket, hiszen az orvosságok rosszabbak voltak, mint maguk a betegségek. George Washington vérvétel miatt halt meg, Abraham Lincoln higannyal kezelés következtében bekövetkezett krónikus mérgezés és székrekedés miatt.

Az akkori „hétköznapi gyógyszerek” serkentő, hallucinogén, hashajtó, katartikus mérgek voltak, amelyek használata messziről természetes gyógymódnak tűnhet⁵. Alkalmazásuk tapasztalati módszereken alapult, és orvosi recept nélkül használták, még apró kellemetlenségek esetén is. Vérhas és fogfájás esetén laudanumot, köhögés és hűlés

KELLOGG MAGA LÁTOGATTA ÉS KEZELTE A PÁCIENSEKET, S A MŰTÉTEK ELŐTT IMÁD-KOZOTT ÉRTÜK. SZOMBATON-KÉNT MEG-LÁTOGATTA A HALDOKLÓ-KAT, ÉS MIN-DENT MEGTETT AZÉRT, HOGY TOVÁBB ÉLJEN BENNÜK A HIT ÉS A REMÉNY.

esetén klorodint, asztmára ópium tinktúrát használtak; a dohányt tüdőbetegségek kezelésére alkalmazták, a morfinfüggőket heroinnal kezelték, a szifilisz-betegeket higanykloriddal; a coca-levelet, amelyből a kokaint nyerik, izom- és idegerősítőként ajánlották, de gyógyszerként is különböző betegségekre.

Ezzel ellentétben Battle Creek-ben a betegeket differenciáltan kezelték a kor legelőrehaladottabb orvosi ismeretei szerint. A kezelték új, egészséges életmódot sajátíthattak el, kipróbálhatták a hidrotériát (zuhanyzás, hidegvízbe ugrás, úszás, dörzsölések-masszázsok, megfelelő mennyiségben megivott víz), különböző programjaik voltak, szocializálódtak, különleges hangulatban tölthették el a kezeléseik idejét. Ezek mellett műtéteket is végrehajtottak, dr. Kellogg maga volt a sebészet mestere.

Kellogg a teától, kávétól, csokoládétól, szeszes italoktól, dohánytól, finomított cukortól, mustártól, borstól, ecettől, fahéjtól, gyömbértől és egyéb fűszerektől való tartózkodás élharcosa volt, megfelelő öltözetet és egyszerű, hús nélküli, alacsony fehérje tartalmú étrendet ajánlott. Az egészségügyi reformátor Horace Fletchernek, a „Nagy Rágó”-nak (†1919) a tanácsait követve, Kellogg arra kérte a betegeit, hogy rágiák meg alaposan az ételt (minden falatot legalább

negyvenszer!). Még egy éneket is komponáltatott az étkezésekhez, a rágást bátorítandó⁶.

A sanatóriumban uralkodó zord rendszer ellenére minden társadalmi osztályból érkeztek ide gyógyulni vágyók, ami hozzájárult az Adventista Egyház pozitív megítéléséhez az Egyesült Államokban. A sanatórium vendégei közt volt William H. Taft, az AEÁ 27. elnöke; Warren G. Harding, az AEÁ 29. elnöke; Booker T. Washington, az első színesbőrű amerikai politikus; Eleanor Roosevelt, az egykori amerikai elnök felesége; John D. Rockefeller, a kor leggazdagabb embere; Henry Ford autógyáros; Roald Amundsen Antarktisz-kutató; Luther Burbank botanikus; Amelia Earhart, az első nő, aki egyedül átrepülte az Atlanti-óceánt; Upton Sinclair író; Gifford Pinchot, Pennsylvania állam kormányzója és az Amerikai Erdészeti Szövetség elnöke; James C. Penney, Sebastian S. Kresge és A. Montgomery Ward híres kereskedők és iparosok.

Kellogg különleges figyelmet szentelt a betegek és az alkalmazottak jólétének. Maga látogatta és kezelte a pácienseket, s a műtétek előtt imádkozott értük, mintha ők képezték volna egyedüli foglalatosságát. Szombatoként meglátogatta a haldoklókat, és mindent megtett azért, hogy tovább éljen bennük a hit és a remény.

Mesélik, hogy egy alkalommal megszakította orvosi kutatói munkáját, hogy 640 kilométert utazva elvigyen egy beteget a sanatóriumba. Az utazás és a kezelés költségeit is kifizette az illetőnek. Ha valamelyik alkalmazottja megbetegedett, vagy a családjában tragédia történt, fizetett valakit, hogy segítse az illetőt, és végig mellette legyen a helyzet megoldásáig. Nem csoda, hogy egy ilyen személyiségnek nagy volt a befolyása az egyházban és azon kívül.

Kellogg, a magánszemély és családos ember

Dr. Kellogg 1879-ben házasságot kötött Ella Eaton heted-napi baptista dietetikussal. Boldog, kiegyensúlyozott házaseletük volt, amíg Ella 1920-ban vastagbélrákban meg nem halt. „Harmonikus” kapcsolatuk furcsasága, hogy kettejük közt sosem volt intim kapcsolat. Úgy tűnik, hogy sosem szeretkeztek egymással. Az angliai mézeshegyek alatt Kellogg a felesége he-

KELLOGG EGY ALKALOMMAL MEGSZAKÍTOTTA ORVOSI KUTATÓI MUNKÁJÁT, HOGY 640 KILOMÉTERT UTAZVA ELVIGYEN EGY BETEGET A SZANATÓRIUMBA. AZ UTAZÁS ÉS A KEZELÉS KÖLTSÉGEIT IS KIFIZETTE AZ ILLETŐNEK.

lyett inkább egyik 1877-ben kiadott könyve újraszerkesztésével foglalkozott (*Plain Facts about Sexual Life*).

Kellogg meggyőződése volt, hogy a nemiség elapasztja az életerőt, és Ella is hasonló nézeteket vallott, tehát nagyon jól illettek egymáshoz. Gyermeük természetesen nem volt, de házasságuk alatt 42 gyermeket neveltek fel (köztük latin- és afroamerikai gyermekeket), hetet pedig hivatalosan is örökbe fogadtak. Ella Kellogg legfőbb foglalatossága tehát a gyermeknevelés volt, egyesek felnőtt korukban tiszteletreméltó emberré váltak, de sajnos voltak, akik csúfot űztek a Kellogg névből.

Dr. Kellogg legnagyobb segítsége az öccse, Will Keith Kellogg volt, aki 25 éven keresztül rabszolgaként dolgozott a bátyja mellett, főként titkári és egyéb adminisztratív feladatokat teljesítve. 1906-ban Will Keith elindította saját vállalkozását (kukoricapelyhet kezdett el gyártani és forgalmazni), amely rövid időn belül hatalmas sikernek örvendett.

Kellogg doktornak hihetetlen munkabíró képessége volt, ami sokszor kellemetlenségeket okozott másoknak. Ha képes volt 40 órát egyhuzamban dolgozni, azt gondolta, hogy a testvére is dolgozhatna többet. Dr. Kellogg néhány Ellen White-nak írt levelében beismerte, hogy nem gyakorolja a mértékletesség általa is hirdetett elveit, és sokkal többet dolgozik, mint amennyit pihen. Mohó volt a munka tekintetében.

Ennek ellenére tisztában volt a személyes gyengeségeit illetően. Ellen White-tal folytatott levelezéséből kiderül, hogy gögös volt, fennhéjázó, kötekedő, gyanakvó, makacs, sértődékeny, túlérzékeny, ideges, önző, szüklátóköri, veszekedő és kétkedő, a munkastílusa pedig csak tovább fokozta ezeket a negatív jellemtulajdonságokat. Tíz év orvosi gyakorlat után érezni kezdte a megterhelő iram fizikai következményeit, idegrendszeri tünetek jelentkeztek nála, szédülés, reszketés, látászavar, súlyos szellemi fáradtság, amelyek megfelelő pihenés után enyhültek vagy megszűntek. Dr. Kellogg még 91 éves korában is képes volt 16 órán keresztül tollba mondani, megállás nélkül. ■

(Folytatjuk)

Florin Lăiu, nyugalmazott bibliatanár

*Yours truly,
J. H. Kellogg*

1. Az életrajzi adatok legfontosabb forrása J. L. Hayward 2020. január 29-én jegyzett cikke, Encyclopedia of Seventh-day Adventists: <https://encyclopedia.adventist.org>. Lásd továbbá En.Wikipedia, „John Harvey Kellogg”.
2. Sajnos nemcsak Kellogg tévedett. A vegetarianizmus és általában az egészséges életmód legfőbb hirdetőjeként Kellogg már korábban csalódott amiatt, hogy az adventista lelkészek nem álltak az új életmód védelmének frontvonalán. Ellen White mindkét táborral megosztotta tanácsait, több-kevesebb sikerrel.
3. A vér, a nyálka, a fekete epe és a sárga epe az a négy testnedv, amelyről azt hitték, hogy minden egészségügyi problémára választ nyújt. A vérvételt nagyon sok esetben jótékony hatásúnak tartották.
4. Az a feltételezés, miszerint a megbetegedett szervek gyógyítására használt gyógynövények (levelei) hasonlítanak az illető anatómiai szervek formájára.
5. Alkohol, ópium, kannabisz, morfin, kodein, heroin, meszkalin, peyote, dohány, tea, kávé, nitrogénoxid, stricin, emetin, szalicin, maszlag-kivonat, szennalevél, csucsor-kivonat, safrány-kivonat, kálium-dikromát, komló-kivonat, farkasmaszlag-kivonat, szegfűbors, köménymag, kardamom-mag, styrax benzoin, kálium-karbonát, stb. Louise Crane „Drugs in Victorian Britain” c. gyűjteménye (<https://wellcomecollection.org/articles/W87wthIAACQizfap>); Center for the History of Medicine at Countway Library, Harvard (<https://collections.countway.harvard.edu/onview/exhibits/show/apothecary-jars/nineteenth-century-drugs>); The Pharmaceutical Century, 1800 to 1900, ACS Publications (<https://farmamol.web.uah.es/The%20Pharmaceutical%20Century/Ch1.html>) alapján.
6. Kellogg néhány orvosi elképzelését és praktikáját mára már cáfolja az orvostudomány. Ilyen például a túl gyakran alkalmazott beöntés; az önmérgezés elmélete (az emésztőrendszerben meg nem emésztett [vagy későn megemésztett] táplálék általi mérgezés), amelyet Kellogg a franciaországi Pasteur Intézet egyik orosz vegyészétől „kölcsonzött”; a feltételezés, hogy minden étkezést székletnek kell követnie; vagy hogy a nemiség káros lenne.

ÁLDOTT UTAZÁST 2023-BAN!

A 2022-es évet egy szent szombatnappal zártuk. Számunkra, akik a bibliai ígéretek teljesedését várjuk, az újév kezdete az igazi felelősségvállalás pillanatait jelenti. Régen, amikor az utazók távolról megpillantották a célállomást jelentő várat, szokásuk szerint üdvözölték azt. Így tettek a tengerészek is, amikor a láthatáron feltűnt a szárazföld. Ezt a kulturális szokást mi is gyakorolhatjuk: ha az ókori pátriárkák jobb, „mennyei után” vágyódtak, „távolról üdvözölve azokat” (Zsid 11: 16,13), gyülekezeteinkben az újév kezdetén mi, akik oly közel állunk az Úrral való találkozáshoz, hitünk láthatárán üdvözölhetjük célállomásunkat: Jézus második eljövételét.

Engedjétek meg, hogy mielőtt Isten áldását kérném mindannyiunkra, várakozásunkhoz járuljak hozzá egy ihletett képpel, amit közel két évszázaddal ezelőtt, történelmünk hajnalán kapott advent népünk. Ezt a jelenetet Ellen G. White prófétanő látta egy csodálatos álomban.

Egy nagy embercsoport elindult a hegyek felé. Szekereken utaztak. Mivel az út egyre szűkebb lett, az emberek kénytelenek voltak hátrahagyni szekereiket és csomagjaik egy részét, és lóháton folytatták az utazást. Az ösvény azonban meredek szakadék mellett kígyózott, ezért a mélybe kellett dobniuk a csomagjaikat is, hogy meg tudják tartani az egyensúlyt a szűk ösvényen. Egy idő után úgy döntöttek, hogy biztonságosabb, ha egyes sorban haladnak, és azokba a kötelekbe kapaszkodnak, amelyek a sziklafalról lógtak föléjük.

Egyre kevesebben maradtak az úton, aztán egy tanácskozást követően úgy határoztak, hogy biztonságosabb, ha lábbelik nélkül haladnak tovább. Az elől haladók hamarosan még a zoknijukat is levetették, és mezítláb lépdeltek a meredek ösvényen. Csak azok értek fel a csúcsra a fehér sziklafal mellett – amelyen az előttük haladók vérnyomai voltak láthatók –, akiktől nem volt idegen a nehézség.

Ez a tapasztalat az előttünk, Isten népe előtt álló megpróbáltatásokat szemlélteti, amelyeket le kell győznünk, hiszen erre hívtunk el. Megtörténhet, hogy 2023-ban nehéz szakaszokhoz ér az életünk, és szükségünk lesz fentről jövő segítségre, mint ahogy a látomásban is a fentről lógó kötelekbe kapaszkodva igyekeztek felfelé az emberek

a keskeny ösvényen. Csodálatos módon azonban minél magasabbra jutott a maradék sereg, a kötelek annál vastagabbak lettek. Bátorítalak, hogy olvassátok el ennek a szent utazásnak a végkifejletét a *Bizonyságtételek* című könyv II. kötetének 594. oldaláról. Veszélyes időköt élünk, de ha nem terít le bennünket a kimerültség, akkor mennyei jutalomban lesz részünk.

Befejezésül pedig arra kérlek, imádkozzatok velem együtt, hogy Isten kegyelme áradjon ki családjainkra és gyermekeinkre. Azért imádkozom, hogy mennyei Atyánk áldja meg mindazokat, akik 2022-ben áldozatkész munkájukkal, adományaikkal és idejükkel Isten egyházának ügyét szolgálták. Az Úr Jézus lelkesítse szerzte a nagyvilágon az Ő várokozóit, és részesítse őket a Hű Tanúbizonyosság és a hármas angyali üzenet világosságában, a Szentlélek pedig adjon erőt egyházunk minden szolgálattevőjének és alkalmazottjának! „Boldogok, akik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba” (Jel 22:14). ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

**TELJES
BIZALOM
AUREL
NEAȚU**

**MEGTÖRTÉNHEK,
HOGY 2023-BAN
NEHÉZ SZAKASZOK-
HOZ ÉR AZ ÉLETÜNK,
ÉS SZÜKSÉGÜNK
LESZ FENTRŐL JÖVŐ
SEGÍTSÉGRE, MINT
AHOGY A LÁTOMÁS-
BAN IS A FENTRŐL
LÓGÓ KÖTELEKBE
KAPASZKODVA IGYE-
KEZTEK FELFÉLÉ AZ
EMBEREK A KES-
KENY ÖSVÉNYEN.**

TALÁLD KI A NEVÉT!

A bibliai történetet jelölő szám elé írjátok be a jobb oldali oszlopban található és a történetnek megfelelő név előtti betűt.

Utalás a bibliai történetre

- ___ 1. Hatalmas bárkát épített.
- ___ 2. Ez a pásztorfiú egy parittyával győzött le egy óriást.
- ___ 3. Kemencébe dobták őket.
- ___ 4. Isten neki adta át a Tízparancsolatot.
- ___ 5. Ő volt Jézus édesanyja.
- ___ 6. Ő és Ézsau ikertestvérek voltak.
- ___ 7. Beszélgetett egy kígyóval.
- ___ 8. Ez a király a bölcsességéről volt híres.
- ___ 9. Lenyelte egy nagy hal.
- ___ 10. Járt a vízen.

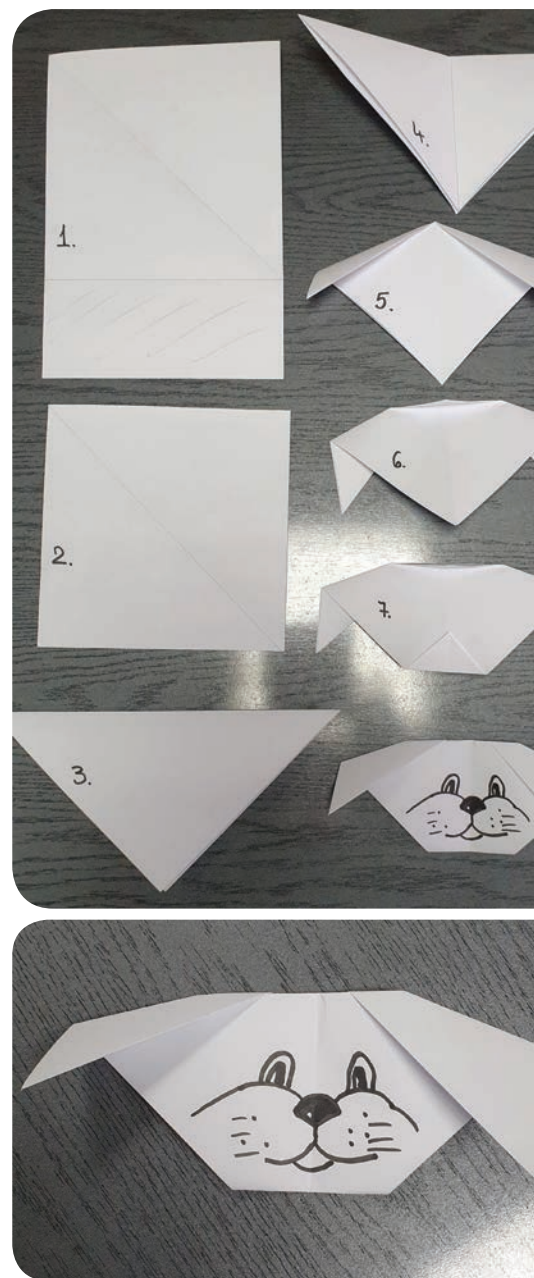
Bibliai szereplő

- A. Mária
- B. Jákob
- C. Noé
- D. Jónás
- E. Jézus
- F. A három zsidó fiú
- G. Dávid
- H. Mózes
- I. Éva
- J. Salamon

**OLVASOK ÉS
FELFEDEZEK**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermekosztálya
igazgatójának asszisztense

Megoldás:
1-C; 2-G; 3-F; 4-H; 5-A; 6-B; 7-I; 8-J; 9-D; 10-E.

SZOCIÁLIS GONDOZÁS ÉS KÜLDETÉS
ORSZÁGOS ADVENTISTA KONVENCIÓ

Nagylelkűség és Reménység

„Boldog, akí a nyomorultra gondol; a veszedelem napján megmentí azt az Úr.”
(Zsoltárok 41:2)

2023. MÁRCIUS 31 – ÁPRILIS 2.

MEGHÍVOTTAK:

AUREL NEAȚU – a Romániai Hetednapi Adventista Egyház elnöke
DANIEL BRÎNZAN – a Személyes Szolgálatok Osztály igazgatója, Romániai Unió
ROBERT GEORGESCU – a Romániai ADRA igazgatója

Az esemény iránt érdeklődőket megkérjük, hogy iratkozzanak fel a következő webcímen:
uadventus.ro/conventieNAMS2023

Bővebb információk: 0753 142 622; email: secretariat@uadventus.ro

ONLINE

universitateaadventus

institutadventist

Hetednapi
Adventista
Egyház

ADVENTUS
EGYETEM

ADRA

AS
ASproAS

ADVENTUS
EGYETEM

Szeretettel ADVENTUS
várunk! EGYETEMI NAPOK

2023. MÁJUS 5–7.

A rendezvényen való részvételhez
az alábbi címen iratkozhatok fel:
uadventus.ro/zileleua2023

További információk:
0753 142 622
secretariat@uadventus.ro

59043